

એચ. એચ. આગાખાન

૯૪૬૮૦

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

गणेश जी कर्पूरभाई- विभाग !

अनंका ॥ ५१५८७ ॥ गोक

पुस्तक नं० २॥३॥५॥७

विषय ५७२४:३३

આગાખાન.

મધરાસવાળા નેશન કંપની તરફથી ઇંગ્લીશ
છપાએલ છે, તેનો તરબુમો.

છાપનાર તથા પ્રગટ કરનાર,

ધી રીફ્રીએશન કલબ ઇન્સ્ટીટ્યુટ પ્રેસ ડીપાર્ટમેન્ટના
ઓ. સેક્રેટરી હુસેનભાઈ શરીફ ધી ખોળ સીધી
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ ૧૦૦-૧૦૬ પાલખી મહોલ્લા મુંબઈ
નાં. ૯ માં છાપી ત્યાંથીજ પ્રગટ કયું.

આવૃત્તી ૨ જી.] સન ૧૯૨૪ [પ્રત, ૧૦૦૦

કિંમત ૪ આના.

અરબસ્તાન, મિસર, દેલમ અને ઇરાન પછી હિંદ ભૂમિમાં જેના પૃથ્વી વંશજોની બુલંદી તરફ આજે આખી દુનિયાનું ચિત્ત આકર્ષનાર નાં આગાખાનનું નામ અને કામ સત્ય દીલોમાં જે છાપ પાડી રહ્યું છે, તે તેમની વડીલોપારજીત મહત્તા સમજાવ્યા વગર રહેતું નથી.

એક હજાર વર્ષ પૂર્વેની આખી દુનિયામાં જંગલી તરીકે ગણાતો દેશ તે એકજ માત્ર અરબસ્તાન હતો. પરંતુ નાં આગાખાનનાં મૂળ વંશજ હજરત અલી-નાંથી ઈસ્માઈલી પ્રકાશિત દિરણોએ આજે આખી દુનિયામાં જે શૈશની ફેલાવી છે તેનાં મધ્ય બિંદુ તરીકે તેજ વખતથી કુમશ એજ હું અલીની સીધી નર નસલે ઉતરી આવનારાઓ એક પછી એક હતા. એમ મશહુર તવારીખોનાં પાનામાં માંજુદ છે.

“ઈનસાન જાતની તરફી કરવી.” એજ એ વંશજોનો મુદ્રાલેખ હોવાથી, સત્તા ઉપર, કે વગર સત્તાએ એમનાં વચનો સત્તાનું પણ જીવનરૂપ કાર્ય કરતાં આવ્યાં છે. અને તેથીજ એમનાં સાદા જીવનની અદેખાઈ મહાન

ગુજરાત વિધાપીઠ અમદાવાદ ગ્રંથાલય

ગુજરાતી કાંપીરાઈટ-સંગ્રહ

રાજકર્તાઓ કરતા, એ એમનાં નિર્માણ ઉદ્દેશનો સ્પષ્ટ આદર્શ પ્રગટ કરે છે: અને તેથીજ તેમની સત્ય લડતનું જીવન છુપું રહી શક્યું નથી.

કૃદખ્યાનું કે રાજસત્તા એ એમના સ્વતંત્ર સત્ય-વંદે નિરમાત્ર્ય દેખાયા છે. આ સામટા વંશજોનો સંપૂર્ણ પુરાવો નાં આગાખ્યાન સર સુલતાન મહમદશાહનાં ટુંક સમયની ચકિત કરી નાંખનારી વિજ્ઞાનિક કાર્યદક્ષતા અને સત્તાની ટોચે પહોંચનારી વેગવાળી અદ્ભૂત શક્તિ મુખ્ય છે.

એમના મૂળ પૂજ્ય વડીલો માફક જે દેશમાં, જે કાર્યમાં, અને જે પક્ષમાં એઓ હોય, ત્યાંજ આખાદી અને ફતેહમંદોનો વાવટો ફરકે! એમાં આજે પણ નવાઈ લાગતી નથી.

જે કાર્ય, શ્રમ અને મહાન લડત વડે, સર સૈયદે આરંભવા યાજ્યું; તેજ કાર્ય, થોડી મુદતનાં સચોટ પ્રયત્નોવડે ઝળકાવવામાં નાં આગાખ્યાન એકલા હતા!! એમ કહેવામાં સહરાધાત જણાશે નહીં.

ગારી, ગીક બળ, આત્મબળ આગળ, કંઈ વિસાતમાં નથી; એ નાં આગાખ્યાનનાં જીવન દત્તાંતોનો ટુંકો પુરાવો છે!

લાખો મુતુખોનાં નામૂહનાં અયોગ્ય હુમલા સામે, એકલપણે ટકર જીલવી, એ એમનાં વડીલોની વારસો નાં આગાખ્યાન ધરાવે છે.

ફેતેહ કે હાર એ બેઉ શબ્દોનો લક્ષ્યાર્થ, જેમનાં માટે એ શબ્દ કાઢી બતાવવા શબ્દકોષ અશક્ત છે.

પોલીટીકલપણાતું જીવન, એમના આતુર્ય પર શીદા છે !

દુરંદેશીપણાંને, પોતાને સદ્ ઉપયોગ થવાનો એમની સહાયથીજ સમજાય છે.

પક્ષપાત ! હમેશાં સત્યતાથી ભરપુર છે—અસત્ય અને આડંબર જેમનાં તેજસ્વીપણા આગળ ટકી શકતાં નથી; એવા નાં આગાખાનનાં સદ્ગુણો આજે હીંદ, બ્રિટન અને જરમન જગતમાં સમજાઈ ચુક્યા છે.

હિન્દની પ્રજાની ઐક્યતાનો પાયો જે રીતે નાં આગાખાને નાંખ્યો, તે રીત, તેમની પૂર્વેના હિન્દનાં ખેરખાહોને પણ સ્પર્શી નહોતી. ત્યારે સહવાસ છતાં હીંદ માતાના સપુત મીં ગોખલેને તે સમજવા માટે જગતપણે એમના રૂબરૂ જઈ પાઠ લેવો પડ્યો. આજે એક ઉદ્ગારો કે જે અશક્ત લાગતા, તે તેજ પ્રમાણે સશક્ત લાગે છે ! ઉર્જાતનાં કાર્યતું કેન્દ્રસ્થાન નાં આગાખાને જે બતાવ્યું, તે અપૂર્વ અને સહેલું હોવા સાથે પરીણામે પહોંચાડનારું દેખાયું !!!

સત્તા અને પ્રજા બેઉના મધ્યમાં બેઠેલી લલાઈ દર્શક માર્ગ નાં આગાખાને પોતાના મક્કમ વિચારોમાં જે પૂર્વે ઉચાર્યો, તેજ વર્તમાન સમયે ગમ્યો—અખડીયાર કરવો પડ્યો !

એ નામદારની “જરમન-બ્રિટન વોરમાં” બ્રિટન પક્ષ તરફની દેખાતી ખુશામતીનું જોહર “ઈંડીયા ઈન

• ટ્રાન્ઝીશન” નામનું હીંદ અને બ્રિટનનાં કરોડોની પ્રજાના તરફીનાં પાઠો શીખાવનાર ગ્રંથમાં ઝળકી રહ્યું!!!

તુરકસ્તાનનાં ઇસ્લામી ખલીફાતનાં યંગ (યુવક) રાજતંત્રને આઠ વરસ પહેલાં કરેલી નસીહતોપર લક્ષ નહીં આપતાં, આજે એ રાજસત્તાનાં અંત સમે થઇ પડેલ સ્થિતિ, ઠપકાપાત્ર દેખાઇ!

યુકતીયુકત રાજતંત્રમાં “ખાત્રી” એવા શબ્દો નાં આગાખાનનાંજ પરીણામરૂપ થઇ પડ્યા છે.

મક્કમતા, નિડરપણું, હીંમત અને વફાદારીની વ્યાખ્યા, નાં આગાખાને જે રીતે પ્રસંગોપાત પોતાનાં વર્તનવડે દેખાડી છે, તેનાં દ્રષ્ટાંતોજ નવાં સિદ્ધાંતો ઉત્પન્ન કરનારાં છે.

નામદાર આગાખાન સાહેબ માટેના બ્રિટનનાં કાબ્યો ઉદ્ગાર હીંદ જેવી પોતાની માત્રજુમિના સ્વરાજ્ય માટેની પ્રત્યક્ષ કેશેશ, હીંદ પ્રજાને મુખ્યારકી જેવા સમાન છે. એવા નાં આગાખાનની યાદગાર હીલચાલ અને ભાષણોની નોંધ ટુંક જીવનચરિત્ર તરીકે—ઇન્ડીશમાં— પ્રગટ કરનાર મદ્રાસની નેટેસન કું. નાં ખીજા જીવનચરિત્રોની હારમાળાને દીધાવનાર અમને શુદ્ધ ભાવે ભાગવાથી— ધી ઇસમાઇલી સાહિત્ય ઉત્તેજક મંડળ તરફથી આ ગુજરાતી ભાષાંતર કરાવવાનું પસંદ કયું છે.

નામદાર સરકાર આગાખાન અને તેમના વંશજો.

હીઝ હાઇનેસ સર સુલતાન મહમદ શાહ,
હાલના નામદાર આગાખાનનો શુભ જન્મ કરાંચી શહે-
રમાં સને ૧૮૭૭ ના નવેમ્બરની બીજી તારીખે થયો
હતો. તેઓશ્રી ધરાવતા એક નામાંકિત બીઆ કુટુંબમાંના
છે અને સ્વેચ્છ તરીકે અરબસ્તાનના નબી સાહેબ હઝરત
મહમદ (સ. વ.) ના વંશમાંના છે એમ બતાવી શકાય
છે; અને મીસર દેશના બની કાનમાઈ ખતીફાઓ સાથે
કે જેમની ઉચ્ચ કેળવણી અને સાગ સંસ્કાર ઉપર તે
દેશની બહોળલાલી અને કાનિર્માં મોટા ભાગનો આધાર
હતો. તેમના કુટુંબી હોવાનો હક ધરાવે છે. પણ આ
ગયા જમાનાની આવત માટે તરદી ન લેવી એજ સારું
છે. એટલુંજ બસ છે જે, નામદાર આગાખાનના કુટું-
બનો ૧૬ મી સદી અને તે પછીની તવારીખનો સક્ષિ
પ્ત ખ્યાલ લઈએ. કારણ કે હાલના નામદાર આગાખા-
નની ઇન્દુસ્તાનમાં તેમની પદવી અને માન સાથે એ
બાબતનો ખાસ સંબંધ છે.

નામદારના મોટા દાદા. (પ્રપીતા.)

હજુર શ્રી આગા ખલીલુલ્લાખાન, હાલના નાઁ આગાખાનના મોટા દાદા, તેઓશ્રી ઇસ્તાના આદશાહ ફતેહઅલી શાહના વખતમાં ઇસ્માઈલીઓના ધર્મગુરૂ તરીકે પ્રખ્યાત હતા. ઇસ્માઈલી શીઆઓના ધર્મગુરૂ તરીકે તેમની ધર્મ સંબંધે શું શું માન્યતાઓ અને રીઠીઓ હતી એ બાબત ઉપર વિવેચન કરવું એ આ જગ્યાએ જરૂરનું નથી. પણ આ બાબત ઉપર ધ્યાન રાખવું જોઈએ જે, હજુર શ્રી આગા ખલીલુલ્લાખાન, ફતેહઅલી આદશાહના દરબારમાં એક ઉચ્ચ પદવી ધરાવતા હતા, અને કેરમાનના હાકેમ હતા. એ ધર્મધ આદમીના હાથે તેમની વફાત થઈ* આદ તેમના શાહઝાદા હજુર શ્રી આગા હસનઅલીશાહ ધર્મ ગાદીએ આવ્યા, અને તેમના પીતાશ્રી કે જેઓમાં એક મહાન રાજ્યકર્તા અને લડાયકના ગુણો કરતાં સંતના ગુણો વધારે હતા, તેમના કરતાં તેઓ (હસનઅલી શાહ) આપણા હિંદુસ્તાનમાં વધારે જાણીતા છે.

* હજરત ખલીલુલ્લાહ શાહના ખુનથી નામદાર આગા હસનઅલી શાહને ધણું લાગી આવ્યું, તેથી દુશ્મનો પાસેથી જબાબ લેવાની તેઓએ વેતરણ કરી તેની જાણ ફતેહઅલી શાહને થતાં શાહે આગા હસનઅલી શાહને શાન્ત કરવા માટે પોતાની દુઃખતર નેજ-અખતર સાથે વીવાહ કરી આપીને ખુનીઓને પુરતી સજા આપી ફોસીએ લટકાવી મારી નાંખ્યાં.

નામદાર આગાખાનના દાદા.

ફતેહઅલી શાહ, હું આગા હસનઅલીશાહને ઓળખતા હતા અને તેથી તેમને મેહલાતી અને કુમ નામના મહત્વના પ્રાંતોનો રાજ્યવહીવટ સોંપ્યો. તેઓ એક બાહોશ રાજ્યકર્તા હતા, અને જ્યાં સુધી ફતેહઅલી શાહ ગાદી ઉપર રહ્યા, ત્યાં સુધી તેઓ દેશમાં કર્તાહર્તા હતા; પણ ઈ. સ. ૧૮૩૪ માં શાહ ફતેહઅલીની વફાત થવાથી, તેમની સત્તામાં ફેરફાર થયો. અને ગાદીએ આવવા માટે ભાઇ ભાઈમાં લડાઇ જાગી, ત્યારે તે જોઈ આગા હસનઅલી શાહ ચુપ બેસી ન રહ્યા. મરહુમ બાદશાહના મોટા કુંવર ઝીલુસ્સુલતાન સામે થઇને શાહના પૌત્ર મહમદશાહની મદદે ગયા, ઝીલુસ્સુલતાને, પોતાના ખીજા ભાઈએ માફક હાર ખાધી અને તેથી મહમદશાહ ગાદીએ આવ્યા. આવી રીતે મળેલી સત્તામાં, હઝરત આગાશાહનો મોટો ભાગ હતો. તેઓને લશ્કરની સરદારી મળી, પછી તેમને ફતેહઅલી શાહના એક દીકરા કે જે ફેરમાનના વડા હાકેમ હતા તેમની સામે મોકલવામાં આવ્યા, અને જે જગ્યામાં ખુદ આગાશાહના પીતાશ્રી થોડો વખત રાજ્ય કરતા હતા, ત્યાં દુર્ભાગી શાહજહાને કેદ કરવામાં આવ્યો, અને ઘણું અપમાન પામ્યા પછી તેમની આંખે લીલમ ફેરવવામાં આવ્યાં.

થોડા વખત સુધી આગા હસનઅલી શાહ ઘણા સારા અંબોજોમાં રહ્યા. પણ દેશની રાજ્યદારી સ્થિતિમાં એક-

દમ ગોટાળો થવાથી તેમને પોતાને ગાદીએ બેસાડેલા બાદશાહ સામે હથીયાર ગ્રહણ કરવા પડ્યા. પણ બાદશાહનું બળ ઘણું હોવાથી આગા શાહને કેદ કર્યા. થોડી મુદતમાં તેમને માફી મળી અને મુક્ત કરવામાં આવ્યા. પણ તેમને વાસ્તે રાજ્યદ્વારી મામલો ઘણો જ ગંભીર હોવાથી, તેમને વળી પાછા શાહ સામે હથીયાર લેવા પડ્યા. આ વખતે તેમનાથી કેંઈ બની શક્યું નહીં, પ્રતિકૂળ સત્તાવાળાનું જોર પણ ઘણું જોડેને તેમને ઘણી જ નીરાશામાં માતૃભૂમિ છોડવી પડી. જંગ ચાલુ રાખવાનું કામ પોતાના નાના ભાઈને સોંપીને, પોતે અફઘાનીસ્તાનમાં રસ્તો મેળવીને સીંધમાં આવ્યા, જ્યાં પોતાના ઇસમાઈલી અનુયાયીઓ તરફથી, તેમને શુદ્ધ અંતઃકરણથી ઘણો આવકાર મળ્યો.

હાંમત હારી ગયેલ હોવા છતાં, આ બહુર્ગ સૈનિકને ઈરાન પાછા જવાના અને શુભાવેલી સત્તા હાથ કરવાના ખ્યાલ આવતા નહતા. તેમના અનુયાયીઓએ જોઈતી આર્થિક મદદ કરી, પણ તે બધાનું પરિણામ દીલગીરી ભરેલી નિષ્ફળતામાં આવ્યું. તોપણ તેમનો લડાયક સ્વભાવ ખામોશ રહે તેમ નહોતો. એ સ્વભાવને બીજી દિશાઓમાં દોર્યો. તેઓએ સીંધના અમીરોને હરાવવામાં, સર ચાર્લ્સને મદદ કરી, અને ઈ. સ. ૧૮૩૯-૪૦ માં અફઘાનીસ્તાન સામે લડાઈમાં, ઈસ્ટ ઈન્ડીયા કંપનીને ઘણા મદદરૂપ થઈ પડ્યા હતા. આ સેવા બજાવવા વાસ્તે, બ્રિટીશ સરકારે એક સાઈ વર્ષાશન કરી આપ્યું, અને

તેમને વંશપરંપરાનો 'હીઝ હાઇનેસ' નો ઇદકાબ આપવામાં આવ્યો. ઇ. સ. ૧૮૪૫ માં તેઓ મુંબઈ આવ્યા, જ્યાં તેમના ખોળ શિષ્યોએ હર્ષભરેલા આવકાર આપ્યો. આ પછી ઈસાનના કીનારાપરના બનપોર નામના પ્રાંતમાં રહેવાનો પ્રયત્ન કર્યો; પણ ઈસાનના રાજ્યના સંદેશાથી તેઓને ત્યાંથી નીકળીને કલકત્તે રહેવાનું રાખવું પડ્યું. તેઓ શ્રી ત્યાં થોડી મુદત રહ્યા, અને બાકીના દિવસો બેંગલોર યા મુંબઈમાં ગાળતા. તેઓઓની વક્ષત ઇ. સ. ૧૮૮૧ માં થઈ, અને તેમની પછી તેમના મોટા શાહઝાદા, આગા અલીશાહ જેઓ આપણા હાલના નામદાર આગાખાન સાહેબના પિતાશ્રી હતા, તેમની વક્ષત પણ ઇ. સ. ૧૮૮૫ માં થઈ.

હાલના નામદાર આગાખાન.

કુવર તરીકે નામદાર આગાખાનની અવસ્થા ફક્ત દસ વર્ષની હતી કે જ્યારે તેઓશ્રીના પિતા વક્ષત પામ્યા, અને તેથી પોતાની કુમળી વયમાં વંશપરંપરાથી ચાલતી આવેલી જવાબદારીનો બોળને પોતાના શીરપર આવી પડ્યો. તોપણ નામદાર આગાખાન પોતે કહે છે તેમ—

“તે સંયોગોમાં એક સુશીલ અને વિચારશીલ માતાના હાથતળે પરવરીશ થવાનો ઘણોજ મહત્વનો અને અમુલ્ય લાભ મને મળ્યો હતો. અને એ માતા જગમાં મશહુર એવા નિઝામુદ્-દોલ્લા કે જેમણે પોતાના દિવસો ગેશાનશીનમાં બેસીને

ધર્મ્યાદતમાં ગાળવા માટે, ઇરાનની કચેરીના રાજ-
વૈભવ તણ દીધા હતા. તેમના પુત્રી હતા; અને
મારા પીતાની દેખરેખ નીચે શરૂ થયેલ કેળવણી
મારે જારી રાખવી, તે બાબતમાં તેઓ ઘણી
સંભાળ રાખતા.”

તેઓને જ્યારે અરબી અને ફારસી સાહિત્ય તથા
તવારીખનું જ્ઞાન મળી ચુક્યું ત્યાર બાદ, તેઓ ઘણા
બાહ્ય અંગ્રેજ શિક્ષકોના હાથતળે પાશ્ચાત્ય રૂઢી પ્રમાણે
ઉચ્ચ કેળવણી લેવાને શક્તિમાન થયા હતા, કેળવણીની
શારીરિક બાબત તરફ પણ ધ્યાન આપવામાં આવ્યું હતું,
અને મેદાનની રમતો વાસ્તે ઘણાજ શોખ હાંસલ કરીને,
નાન આગાખાન મોટા થયા. તેઓ પોતે કહે છે કે—

“મારા દાદાનો સ્વારી માટે જે શોખ હતો, તે
મને વાસામાં મળ્યો છે, એટલુંજ નહીં પણ તે
ઉપરાંત મેદાનની રમતો માટે તીવ્ર જ્ઞાનદ લેવા-
નો ઉમેરો થયો છે. આપણા મશહુર ક્રીકેટના
ખેલાડી ગવર્નર સાહેબ લૉર્ડ હીરીસે આ શોખમાં
ઘણાજ વધારો કર્યો છે, અને તેઓ તરફથી
તેમજ તેમના તરતજ આગળ તથા પાછળ આવ-
નાર ગવર્નર સાહેબ તરફથી પણ મને અહુર્નિશ
માયા અને પ્રેમ મળેલા છે. હું ગોલ્ફ હૉકીનો
ખાસ શોખ ધરાવું છું, અને પાછળની બીજી

રમત હીંદુસ્તાનમાં ફેલાવવા વાસ્તે જે યત્નિ-
ચિત પ્રયત્ન કર્યો છે તેને વાસ્તે મને ખુશી થાય
છે, અને જે કંઈ કર્યું છે તે એ છે જે, દર
વરસે ઇનામના બે ખ્યાલાઓ આપવામાં આવે છે,
અને તેમાંનો એક નિશાળીયાઓને અપાય છે,
અને બીજો સીવીલ (નીઝામી) અને મીલીટરી
(લશ્કરી) ટીમોને અપાય છે, ગૌદ્ એ ક્રિશ્ચિ-
યનોની બહાલી રમત છે અને તેથી તેને બીજી
ઉશ્કેરણીની (મદદની) જરૂર નથી.”

ઉપર મુજબની કેળવણી લઇને, બાનુ અલીશાહ
સાહેબની સતત સંભાળ નીચે પોતે મોટા થયા.

નામદાર આગાખાન સર સુલતાન મહમદ શાહ પોતાની
નાની વયથીજ, પોતાના અનુયાયીઓ એટલે ખોજાઓની
ઉન્નતિ કરવામાં એક તીવ્ર આનંદ લેવા લાગ્યા. આ
લોકોએ અગાઉ ઇસ્લામ કબુલ કર્યો હતો. તેઓ શીયા
ધર્મના ઇસ્માઇલી શીરકાના અનુયાયીઓ છે એમ માનતા
આવ્યા છે, અને આ શીરકાના ધર્મશુરની પદવી માટે
નામદાર આગાખાન અસ્લાફ (વંસજો) હક્ક ધરાવતા
આવ્યા છે. જેવી રીતે રોમન ક્રિસ્ટીકમાં પોપ મનાય છે,
તેવીજ રીતે તેઓને માન આપવામાં આવે છે. આ
અનુયાયીઓમાં કેટલાક લોકો તો આથી પણ વધારે માન
આપે છે, અને નામદાર આગાખાનને સાક્ષાત ઇશ્વર માને
છે, આ લોકો પોતાની ઉપજનો અમુક ભાગ, કે જેને

ઝકાત કહેવામાં આવે છે તે નામદારને ચરણે બેઠ મુકે
 છે. આવી રીતે તેઓ નામદારને ઉપજનો મોટો ભાગ આવે છે,
 અને તે બદલ તેઓ નામદાર પોતાના લોકોના ભણા માટે
 ઘણી તજનીજ કરે છે. એમ કહેવાય છે કે, તેઓ પો-
 તાના લોકોની કેળવણીની અને ખીજી સ્ત્રીઓની જરૂરી-
 આતો પુરી પાડવામાં પોતાની આવકને મોટો ભાગ ખર્ચે
 છે. તેઓની ધાર્મિક સત્તા અને સંભાળ ફક્ત ખોળાઓ
 પ્રત્યે છે, એટલુંજ નહીં પણ ખીજા દરિયાઈકીઓ પર
 પણ છે, કે જેઓ એશિયા અને આફ્રિકાના જુદા જુદા ભા-
 ગોમાં રહે છે. જોકે એશિયા ખંડના મધ્ય ભાગમાં વસ્તા
 પોતાના અનુયાયીઓને જતને જઈને મળવાની તક તેઓ
 નામદારને મળી નથી તોપણ તેઓ પોતાના શિષ્યોને
 મળવા વાસ્તે હિંદુસ્તાનમાંજ નહિ પણ ધરાની અખા-
 તને કિનારે, અરબસ્તાનમાં, આફ્રિકાના પૂર્વ કિનારે અને
 ખીજા જગ્યાઓએ પણ અવારનવાર મુસાફરી કરે છે. લો-
 કોની ઉદ્યોગિક અને વ્યાપારિક ઉત્પત્તિ વાસ્તે પોતે સતત
 દ્રાશીશ લેવાને પ્રયત્ન કર્યા છે. તેઓના શિષ્યો તેમને
 અથપણથીજ ચાલતા આવ્યા છે, તેઓ લાલના હુકમો
 જોટલી ખુશી અને ઉત્સાહથી બળવી લાવે છે, તેટલીજ
 ખુશી અને ઉત્સાહથી તેઓ નામદારની જીવાની વખતના
 હુકમો પણ આ લોકો બળવી લાવતા હતા. ઈ. સ. ૧૮૬૩ માં
 જ્યારે મુંબઈમાં હિંદુ મુસલમાન હુલ્લડ
 થયું હતું, ત્યારે પણ તે નામદારે પોતાના શિષ્યોને હુલ્લ-
 ડમાં સામીલ થવા દીધા ન હતા ઈ. સ. ૧૮૬૭ માં

જ્યારે મુંબઈ ઇલાકામાં દુબકાળ તથા પ્લેગ ફાટી નીકળ્યો હતો, ત્યારે તે નામદાર તેઓને ઘણા મદદરૂપી થઈ પડ્યા હતા. આટલી નાની ઉંમરે પણ પોતાના આશ્રિત લોકો તરફની તેમની દીક્ષાસોજની પૂર્ણ ખાતરી બતાવી આપી હતી. તેઓનું તમામ ધ્યાન ફક્ત બોમ્બે અનુયાયીઓ તરફ વળેલું હતું, એટલુંજ નહીં પણ તેઓની મોહક વ્યક્તિ અને રમણીય આદર્શો તેઓના હક્કમાં ઘણા મદદરૂપી નીવડ્યા, અને મુંબઈની તમામ મુસલમાન પ્રજાના મન ઉપર પોતાની છાપ પાડવામાં તેઓ નામદાર સફળ નીવડ્યા. મુસલમાનોમાં તેમનું માન એટલે બધે દરજ્જે હતું કે, વિક્ટોરીયા રાણીની ગયમંડળુખીલી વખતે, તેઓને માનપત્ર સાથે સીમલે મોકલવામાં આવ્યા હતા, અને લોર્ડ એડમીનના હાથે ભર કચેરીમાં તેનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો.

નામદારની યુરોપમાં પહેલી મુસાફરી.

આ પછી તરતજ તેઓ નામદાર ઇંગ્લેન્ડની મુસાફરીએ સીધાવ્યા, લંડન શહેરના મહાન વીદ્વાનોના તથા રાજદ્વારીઓના મંડળો કે જે તેમને ખીલકુલ નવા લાગ્યા, તેમની સાથે ખીલકુલ ગુચ્ચવણમાં પડ્યા નહીં, તેમને ઘેર મેળવેલી કેળવણી આ વખતે ઘણી કામ લાગી. ઇંગ્લેન્ડમાં યાત્રો યુરોપમાં જ્યાં જ્યાં જતા, ત્યાં ત્યાં લોકોના તરફથી તેઓ ઘણુંજ માન મેળવતા અને વિક્ટોરીયા મહારાણીની ઘણી વખત ખાતગી મુલાકાતો લેતા અને વિન્ડસોર કસ્ટલનો મહેલમાં ખાવાનો તથા આરામ લેવાનો

આમંત્રણો વખતોવખત તેઓને મળતા. હળુ તો તેઓ ઇંગ્લાંડમાં હતા, ત્યારેજ તેમને કે. સી. આર્ચ. ઇ. નો માનવંતો ઇલકાચ મુબઈમાં પ્લેગ વખતે કરેલી ખીદમત વાસ્તે આપવામાં આવ્યો હતો.

યુરોપની પહેલી મુસાફરીથી તેમને વાસ્તે અનુભવનું એક મહાન ક્ષેત્ર ખુલ્લું મુકાયું પ્રાશ્નત્ય પ્રગ્નઓના સંસાર અને બંધારણથી તેમના મન ઉપર ઘણી અસર થઈ. તે વખત પછીથી ત્યાંના લોકો વિશે વધારેને વધારે જ્ઞાન મેળવવાની, તથા તેમની સાથે હળવા મળવાની એક ટેવ તે નામદારમાં પડી ગઈ છે. અને જન સમૂહમાં તેમના મહાન રૂતબા અને આબરૂ વડે તથા પ્રિય અને સુશીલ આદાબ વડે યુરોપમાં ઉચ્ચ કુટુંબોમાં હળવા-મળવાને શક્તિમાન થયા છે. યુરોપના ઘણા રાજ્ય કુટુંબો સાથે તેઓ દોસ્તીનો હક ધરાવે છે, અને તેઓ તરફથી તે નામદારને ઘણુંજ માન મળેલું છે. જેમાં જરમન કયસર તરફથી પણ તેમને માન મળેલું હતું અને તે માન હાલની લડાઈ શરૂ થતા તે નામદારે પાછું મોકલાવી દીધું છે.

મુસ્લીમ યુનીવર્સિટી.

રાજ્યસત્તાવાળા સાથે નામદારની અસાધારણ અને દિવસે દિવસે વધતી જતી વગને લીધે અલીગઢ રકુલના વહીવટ કરતાઓ સાથે અને નવાબ મોહશીનુલ-મુલક સાથે તેઓ પ્રિય થઈ પડ્યા હતા. નવાબ મોહશીનુલ-મુલક

એ એક ઘણાજ ચાલાક માણસ હતા. જ્યારે તેઓ સર સૈયદ એહમદની જગ્યાએ આવ્યા ત્યારે અલીગઢ કોલેજની આર્થિક સ્થિતિ એક કટાકટીના સમયમાં હતી. જે ઉદ્દેશો વાસ્તે અલીગઢ કોલેજ સ્થપાઈ હતી તે ઉદ્દેશો જોખમમાં આવી પડ્યા હતા. તેથી મોહશીનુલ-મુલક પોતાથી બનતા બધા ઉપાયો લઈને અલીગઢ કોલેજને નવા બંધારણ ઉપર મુકવા વાસ્તે સતત મહેનત કરતા હતા. મુસ્લીમ એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સ તેમને ઘણી સહાયક થઈ પડી; અને બધા જરૂરી પ્રસંગો વખતે, આ કોન્ફરન્સ તેને મદદ કરતી. અને જ્યારે આ કોન્ફરન્સ રાજ્યધાનીના શહેર દીલ્લીમાં ૧૯૦૩ ના રાજ્યાભિષેકના દરબાર વખતે ત્યાં મળવાની હતી, ત્યારે મોહશીનુલ-મુલકની નજર તે યુવાન નામદારશ્રી તરફ ગઈ, અને તેમને પ્રમુખસ્થાન લેવાનો સ્વીકાર કરવાને આમંત્રણ કયું.

આ સાલની કોન્ફરન્સની બેઠક એક ઘણાજ મુખ્ય રક વખતે થઈ હતી. ત્યાં દરબાર ભરવાનો હોવાથી, તમામ હિંદુસ્થાનના ઘણા ખરા નવાબો તથા નામાંકિત પુરષો, આ કોન્ફરન્સમાં ભાગ લેવાને શક્તિમાન થયા હતા. અને મહુમ્મ લોડ કિચનર, (હિંદ સેનાપતી) લોડ નોર્થ કોટ (તે વખતના મુંબઈના ગવર્નર સાહેબ) અને બીજા મહત્વના અંગ્રેજ અધિકારીઓએ પણ હાજરી આપી હતી. તે વખતનું નામદારશ્રીનું પ્રમુખ તરીકેનું ભાષણ ઘણું સરસ હતું. આ નામદાર યુવકે પ્રમુખ સ્થાનેથી અત્યંત છટાદાર ભાષામાં અને આવેશ ભરેલી

રીતે પોતાના સહધર્મિઓ કેવી અધમ સ્થિતિમાં આવી પડેલા છે, તે તરફ તેઓનું લક્ષ્ય ખેંચ્યું હતું. જે લોકોએ યુરોપના મધ્ય ભાગમાં જ્ઞાનનો દિપક પ્રગટાવ્યો હતો, અને કાર્ડોવા તથા બગદાદના પ્રખ્યાત મદ્રેસાઓનો પાયો નાખ્યો હતો, તે લોકોનાજ ફરજદો આજ અજ્ઞાનના તિમીરમાં કુખ્યા પડેલા છે. એ સુસ્તી અને ખેદરકારીમાં થી હોશિયાર થવાને તેઓએ ઘણીજ તાકીદ કરી હતી, અને માનયુર્વક જીંદગી ગુજારવા વાસ્તે, અલીગઢના મહાત્માઓને એક જુદીજ યુનીવર્સિટી સ્થાપવાનો આદર્શ જલદી પાર પાડવાની જરૂર તેમણે બતાવી હતી. તે ઉચ્ચ આદર્શ એ હતોકે:—

“આપણા લોકો વાસ્તે જ્ઞાનનો અને સદ્ગુણનો ભંડાર ખેદા કરવો; વિચારો અને શુદ્ધ આદર્શનું ઘર થઈ પડે એવું શહેર બાંધવું; અને એવું મધ્યસ્થાન સ્થાપવું કે, જ્યાંથી હિંદુ-સ્થાનનાં તેમજ હિંદુસ્થાન બહારના મુસલમાનોમાં પ્રકાશ અને સદ્માર્ગનો ફેલાવો થાય; ત્યાં તે સ્થાન આપણા પ્રિય ધર્મના ન્યાય, સદ્ગુણ અને પવિત્રતાનું ઉમદા દ્રષ્ટાંત બતાવવાને વાસ્તે આખી દુનીયાના લોકોને દર્પણ રૂપી થઈ પડે.

આપણા લોકો અત્યંત અધમ સ્થિતિમાં આવી પડ્યા છે. આ પડતી ઘણા કારણોને લીધે થઈ છે. મુસલમાન કોમના બુદ્ધિ અને ચારિત્ર

એવી ખેદજનક અધોગતિએ આવી પડ્યા તેના કારણે એ હતા જે:—

અખ્યાસી વંશનું નકારું દ્રષ્ટાંત અને સ્વાર્થ જેને અંગે રાજદ્વારી અને ધાર્મિક બાબતોમાં મતભેદ પડ્યા, હાલનો પરદો રાખવાનો હાનીકારક રીવાજ જે સ્ત્રીઓની માનસિક ખીલવણીને બાધકર્તા છે; ઇબાદત અને બંદગી કરવા વાસ્તે બધા ધાર્મિક અને પવિત્ર મુસલમાનોનું સંસારથી વીમુખ થઇને એકાંતમાં કાયમ રહેવાનું કામ, અને લાગ્યમાં લગ્નનું હશે તેમ થવાની તેમની માન્યતા. આવી રીતે થતી જતી અધોગતિ અટકાવવાને અને ઇસ્લામના જીર્ણોદ્ધાર કરવાને, તેઓએ એક કરોડ રૂપીયાની માંગણી કરી કે જે પૈસાવડે એક યુનીવરસીટી ચલાવી શકાય:—

એવી યુનીવરસીટી જેમાં મુસલમાન યુવકોને અર્વાચીન સાયન્સના જ્ઞાન ઉપરાંત, તેઓની ગત જાહોજલાલીનું અને ધર્મનું પણ જ્ઞાન મળે; જે જગ્યા એક વિશાળ બોર્ડીંગ હાઉસના રૂપમાં હોઇને તે જગ્યામાં ઑકસફર્ડ માફક પરીક્ષાઓ કરતાં વધારે ધ્યાન ચારિત્ર ખીલવવા વાસ્તે દેવામાં આવે; આવી યુનીવરસીટી આપણી જાખી પડી ગયેલી જાહોજલાલીને પાછી અસલી હાલતમાં

લાવશે. આ ઉપાયથી રામબાણુ તાસીરનો જરા પણ શક નથી. પણ તે વાસ્તે કરવી જોઈતી તૈયારીઓ વિષે ખાસ શક રહે છે. આવી યુનીવરસીટી ફક્ત સ્થાપના કરવા માટે શું હાલના મુસલમાનો કંઈપણ મહેનત લેશે? ઇસ્લામના ભલા વાસ્તે સ્વાર્થ તજીને ઉદાર અંતઃકરણપૂર્વક સેવા બજાવી લાવવાની અગાઉના મુસલમાનોની જે ખાસ આદત હતી, શું તે આદત આપણામાંથી એટલે દરજ્જે નાબુદ થઈ છે કે, આવા મહત્વના કામ વાસ્તે આપણી દોલતનો કંઈ પણ ભાગ આપણે બચાવી ન શકીએ? આપણને ખાતરી છે કે, આવી યુનીવરસીટી સ્થાપવાથી ઇસ્લામની વધતી જતી અધોગતિને અટકાવીશું, અને આવા કામ વાસ્તે જોઈતા ભોગો આપવાને જો આપણે તૈયાર ન હોઈએ તો શું હું એમ ન ધરું કે ઇસ્લામ ધર્મની હસ્તી રહે या ન રહે તે વાસ્તે આપણે કંઈ દરકાર કરતા નથી?”

છવટે તેઓએ સખત ટીકા કરી હતી કે:—

“જો કે આપણો આ આદર્શ પુરો પાર ન પડે તો, તેમ થવાનું પહેલું કારણ એજ કહેવાય કે; આપણી અંદર રહેલ સ્વાર્થરૂપી શેતાન, પરમાર્થરૂપી ફીરસ્તાને (ગળી ગયો) હજમ કરી

ગયો; અને બીજું એ જે, આપણા ધર્મ અને આપણા ખ્યારા નબી સાહેબ વાસ્તે આપણે પૂજ્ય-ભાવ રાખીએ છીએ, પણ તે માત્ર જીલનીજ વફાદારી કહેવાશે, કેમકે નામાંકિત ઇસ્લામ ધર્મને, તેની ગઈ જોડોજલાલીવાળી સ્થિતિમાં પાછો લાવવા માટે, આવો નાનો સરખો ભોગ પણ આપણે ન આપી શકીએ?”

ઈલાહદી મુસલમાન યુનીવરસીટી કરવાની માંગણી, હિંદુસ્થાનની ગેરમુસલમાન પ્રજાને પસંદ પડી નહીં. એમ દલીલ કરવામાં આવી હતી કે, મુસલમાનો જાણી જોઈને અને વિચારપૂર્વક એક નુકસાનકારક અલગપણાની સ્થિતિમાં તણાઈ જવા માગતા હતા અને જેનો છેવટનો અંતમ દેશના હિતને ધણેજ હાનિકારક નિવડશે. તેઓનો એમ ખ્યાલ હતો કે હાલની યુનીવરસીટીયો, હિંદના યુવકોને જોઈએ તેવી ઉચ્ચ કેળવણી આપવાને બરાબર શક્તિમાન છે; અને ધર્મના પાયા ઉપર જ્ઞાન આપવા વાસ્તે એક જુદુંજ સ્થળ બાંધવા વાસ્તેનો યતન બીનજરૂરી હતો. એટલુંજ નહીં, પણ હિંદની વધતી જતી ઐક્યતાને બાંધનકર્તા નિવડશે. મુસલમાન પ્રજાના વક્તા તરીકે નાઁ આગાખાને આવી જાતની દલીલો વાસ્તે એક સજ્જડ જવાબ આપ્યો હતો. સને ૧૯૦૩ ના ડીસેમ્બર માસમાં મુંબઈમાં ભરવામાં આવેલી એલ ઇન્ડિયા મોહમેદન એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સની રીસેપ્શન કમીટીના પ્રમુખ તરીકે તેમને કહેવું પડ્યું હતું કે:—

“જો ભણતરનેજ આપણે કેળવણી ગણીયે અને પરીક્ષામાં પાસ થવાની શક્તિને જ્ઞાન ગણીયે તો, એ આપણું મોટામાં મોટું કમનસીબ ગણાશે, અને આજ કારણને લીધે અમો ગવર્નમેંટ જે યુનીવરસીટીઓનો સુધારો કરવા ધારે છે તે સુધારાને વધાવી લઈએ છીએ. આજ કારણ છે કે દુરઅંદેશ મુસલમાનો એવી યુનીવરસીટી માંગે છે કે જ્યાં જ્ઞાનની પદવી ઘણીજ ઉચ્ચ હોય અને જ્યાં સાયન્સની કેળવણી સાથે એવી અધ્યાત્મિક કેળવણી આપવામાં આવે કે, જેથી સત્ય અને અસત્ય વચ્ચે કાયમ રહેલો જે ભેદ છે તે ભેદ જાણી શકાય. અને આ ભેદ જાણવો એજ કેળવણીનું ખરૂં રહસ્ય છે. આપણામાંના ઘણાને ખેદ થતો હશે કે, હિંદની યુનીવરસીટીઓમાં જ્ઞાન અને ધર્મ વચ્ચે ખીલકુલ છુટાપણું રાખવામાં આવ્યું છે, અને જેનું પરિણામ (કાને કહેતાં ખીલક લાગે છે કે) પાસ કરીને મુસલમાનોના હક્કપર નુકસાનકર્તા નિવડશે. સદગૃહસ્થો, હું ધારૂં છું કે, ઘણા મુસલમાનો બનારસની હિંદુ-યુનીવરસીટીને વધાવી લેશે, તેમજ મદ્રાસ અને એંગલોરની યુનીવરસીટીયો પણ વધાવી લેવામાં આવશે. પણ એ સ્પષ્ટ છે કે તેઓને

હિંદુ વાતાવરણવાળી યુનીવરસીટી વાસ્તે જરા પણ ઇચ્છા ન હોય અને તેજ કારણથી આપણને અલીગઢમાં આખા હિંદમાં શાખા-શાખાઓ હોય તેવી યુનીવરસીટી બાંધવાની ના પાડવી એ બેહુદ્દી વાત છે. એક સંઘા માફક અનુકરણ કરીને યુરોપીઅનનો નમુનો બનવામાં આપણી વ્યક્તિ ગુમ ન થઈ જાય. તે વાસ્તે મધ્યસ્થાનવાળી યુનીવરસીટીની આપણને જરૂર છે. તેનું બીજું કારણ એ કે, આપણો ઇતિહાસ એવો છે કે જેના ઉદાર સ્વભાવવાળા તથા બહાદુર પાત્રો ઘણા છે, આપણી ગત બહોળલાલી શૂરવીર ચિત્રોથી એવી તો ભરેલી છે કે, જેમની સાથે નજીકના પરિચય અને સંબંધમાં આવવાથી આપણા બાળકોને અવશ્ય સુધારશે, અને સ્વાર્થભોગ, સત્યપરાયણતા અને ચારિત્રની સ્વતંત્રતાની જરૂર પછીની સમજણ નાનપણથીજ મળશે. જે સમજણ વિના કેળવણી અને જ્ઞાન કેઈ પણ પ્રજા વાસ્તે નિર્થક છે.

એમ પણ દલીલ કરી શકાય કે, આવા ઉમદા સ્વભાવના પાત્રો રોમ અને ગ્રીસના ઇતિહાસમાં પણ ઘણા છે; ત્યારે આરબોનો ઇતિહાસ શીખવાની શી જરૂર છે? સત્ય છે, પણ અંગ્રેજો અને

દ્રુચ લોકો જેઓ રોમન પ્રજાના વંશના છે, તેઓજ ખરેખર સમજી શકે કે, રોમન ઇતિહાસના મહાન પાત્રો તેમનાજ વડવાઓ હતા. આ દેશના મુસલમાન યુવકો તેમ સમજી નહિ શકે. આપણને તેમાંના ઉમદા પાત્રો ક'ઈ પણ આકર્ષણ વિના એક દુર દેશની છબીઓ માફક લાગે છે, અને મુસલમાન તવારીખ શૂર પુરુષોથી (કે જેઓ હાલના મુસલમાનો માફક રહેતા અને વર્તણૂક ચલાવતા) એવી તો ભરેલી છે કે, તેમની સાથે પરિચયમાં આવવાથી ચારિત્ર સુધરશે. માવૈયા અને વલીદ, રાજ્યકળામાં સીઝર અને આંમસ્ટસથી ઉતરતા નહોતા. યુરોપ અથવા એશિયાની બીજી પ્રજાઓના ઇતિહાસમાં ઉમર અબુ-અબદુલ અઝીઝ, તથા હીસાઝ અબુ-અબદુલ અઝીઝ કરતાં વધારે પવિત્ર મનવાળા બાદશાહો બીજે નહીં મળી શકે ! આવા મહાન પાત્રો સાથે નજીકના સમાગમમાં આવવાથી આપણા યુવકો એટલે આપણા લોકો અવશ્ય સુધરશે. આપણામાં ગ્રેન્યુએટના ટોળેટોળા છે. પણ તેથી એમ નહીં કહી શકાય કે, તેઓ સ્વાત્મભોગી થશે અને જે રિવાજોથી આપણે પછાત છીએ, એટલુંજ નહીં પણ પડતીમાં છીએ તે હાનીકારક રીવાજોને દુર કરશે. આપણા લોકોના

નુકસાન અને હાનીકારક રીવાજો, સેંકડો વર્ષ
 થયાં ધાર્મિક ક્રિયાઓ સાથે એવા તો મળી ગયા
 છે કે, ઘણા ખરા કેળવાયલા મુસલમાનો પણ
 હઝરત મહમદ (સ વ.)ના હુકમ અને આ રિવા-
 જોમા કંઈ ભેદ જાણી શકતા નથી. ઇસ્લામને
 ખોટી રીતે આ રિવાજો વાસ્તે જવાબદાર ઠરાવ-
 વામાં આવ્યો છે. સદગૃહસ્થો, આજ કારણને લીધે
 હું આપને વિનતિ કરું છું કે, તમારા ફરજોને
 કેવી રીતે કેળવવા તે રીતો વિષે વખતસર વિચાર
 કરશો. આજ કારણને લીધે હું તમોને એ યાદ
 રાખવા વિનતિ કરું છું કે, આપણે મુસ્લીમ
 અલીગઢ ઑરીએન્ટલ કેળવણીની કૉન્ફરન્સ વાસ્તેજ
 એકઠા થયા છીએ પણ માત્ર ભણતરની કૉન્ફરન્સ
 વાસ્તે એકઠા થયા નથી. આપ સહુને વિનતિ કરું
 છું કે, એક મધ્યસ્થાનવાળી યુનીવરસીટી કે જેની
 ઇનશાઅલ્લાહ, ઉચ્ચ આદર્શ અને ઉમદા વિચારોના
 ઘર તરીકે, ઑક્સફર્ડ, લીપઝીક અને પેરી-
 સની યુનીવરસીટી સાથે ગણતરી થાય, અને
 જ્યાં આપણા યુવાન બાળકોને પાશ્ચાત્ય સાયન્સની
 સર્વોત્તમ કેળવણી મળે; જ્યાં પાશ્ચાત્ય વિચારોનું
 શુદ્ધ માફક જ્ઞાન લેવામાં પૂર્વના સાહિત્ય અને
 ઇતિહાસનું શિક્ષણ વિસરી જવામાં ન આવે;

જ્યાં આ બધા લાલ ઉપરાંત આપણા બાળકો મુસ્લીમ વાતાવરણમાં ઉછરે-ફરીથી ભાર મુકીને વિનતિ કરું છું કે, આવી યુનીવર્સિટી સ્થાપવાનું કામ આપણા હુમ્મેશાં થતા વિવાદમાં ભૂલાવું ન જોઈએ.”

જો કે અલીગઢ યુનીવર્સિટી સ્થાપવા વારતેની આ આવેશ ભરેલી વિનતીનું પરિણામ કંઈ તાત્કાલિક તો ન આવ્યું, પણ નામદાર આગાખાનના તેમજ ખીન્નઓના મનમાં આ બાબતના વિચારો કાયમ ચાલતા હતા, અને જ્યારે સને ૧૯૧૦ માં મોટો આવ્યો, ત્યારે તેઓએ તન મનથી આ કામ લઈ લીધું; અને તેમના “લેજેન્ડબય આગેવાનપણા” નીચે ત્રાસ લાખ કરનાં વધારે રૂપિયા ભરાણા; અને જો કે મુસલમાનો તેમના ઉદ્દેશ પાર પાડવાને લાગ્યવાન થયા નહીં તોપણ પહેલાં કરતા આ ફંડથી મુસલમાનો તેમના ઉદ્દેશની નજીક આવ્યા છે.

ઈમ્પીરીયલ કાઉન્સિલ.

કોન્ફરન્સમાં પ્રમુખપણું લીધું ત્યારથીજ નાનું આગા ખાન પોતાની જાતી અને તમામ જિંદના સલા માટે સતત કોશિશ કરવા લાગ્યા. શેઝવ વખતમાં, તેઓ ઈમ્પીરીયલ લેજિસ્લેટીવ કાઉન્સિલના મેમ્બર નીમાયા. જ્યાં તેઓથીએ ઘણું સારું કામ કર્યું. ત્યાં તેઓએ ફરજયાત પ્રાથમિક કેળવણીનો પદ્ધતિ બેંચો હતા, અને રજવાડામાં કામ કરતા “ઈમ્પીરીયલ સર્વીસ”ના સેનિ-

કોને સરખા હક આપવાની સ્કીમ રજુ કરી હતી. તેમના લેકચરો નીખાલસ ઉદ્દગારોનાં હતા, જેમાં વિચારની ગંભીરતા અને મધ્યમતા એ બે ખાસ ચિન્હ હતાં; અને સરકારને અને રૈયતને ઘણાજ પસંદ પડ્યા હતા.

ઑલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ.

મુસલમાનો રાજ્યદ્વારી આખતોમાં પડ્યા હતા. સર સૈયદ અહમેદે રાજ્યદ્વારી આખતોમાં ન પડવાની કરેલી સુચના હજી સુધી તેમને યાદ આવ્યા કરતી હતી, અને તેથી જ્યારે બીજી કોમો (જાતિઓ) રાજ્યદ્વારી આખતોમાં ઝડપથી આગળ વધતી હતી ત્યારે પણ મુસલમાનો ચુપકાથી બેસી રહ્યા હતા. પણ તે જાતિમાં જે લોકો જમાનાની યદ્ધતાતી તાસીરને બરાબર સમજતા હતા, તેઓ અગાઉથી બંધી શક્યા કે આવી રીતે મૃત્યુસમ જડતાનું સ્વાભાવિક પરિણામ શું આવશે? તે વખતે લોર્ડ માર્લાના માયાળુ આગેવાનપણું નિચે, દિ દિ સરકાર ઇન્ડિયન લેજિસ્લેટિવ કાઉન્સિલના વધારા આખત તથા દેશના રાજ્ય વહિવટમાં પડતા કેન્દ્રશાસક કરવા બાસ્તે વિચાર ચલાવતી હતી. મોસ્લેમ વિચારના તથા સામાજિક મતના નેતાઓને એક રાજ્યદ્વારી મંડળી સ્થાપિત કરવાની જરૂર જણાઈ. અંત નાં આગાખાને ઑલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ સ્થાપિત કરવાની યોજના ઘડી કાઢીને તેમાં ઘણો ભાગ લીધો હતો. તેઓ પાંતે કહે છે કે:—

“સને ઈ. સ. ૧૯૦૬ માં જ્યારે મેં અલી-ગઢની વીઝીટ લીધી ત્યારેજ મોસ્લેમ લીગના

તાત્કાલિક અધારણી જરૂર મને જણાઈ, અને મારા અતિ પ્રિય તથા મહુમ મિત્ર નવા મોહ-સિનુલ-મુલક કે જેમના મૃત્યુથી આપણને કાયમ વાસ્તે ઘણી ખોટ ગઈ છે, તેમને આ વિચાર જણાવ્યો. તેઓએ ઘણીજ દુરદેશીથી આ વિચાર સ્વીકાર્યો અને તેને પાર પાડવા કોશેશ કરી, જેને પરિણામે ઈ. સ. ૧૯૦૬ માં લૉર્ડ મીન્ટો પાસે એક ડેપ્યુટેશન મોકલવામાં આવ્યું અને તે વખતથી એમ માન્યતા છે જે, આ દેશમાં રહેલી મુસલમાનોની નાની પણ અગત્યની સંખ્યાને દેશના રાજ્યવહીવટમાં ઘટીત અને યોગ્ય ભાગ આપવો.”

મોહમેદન એજ્યુકેશનલ કોન્ફરન્સ જ્યારે ઢાકામાં મળી, ત્યારે નવાખ ખ્વાળ સલિમુલ્લાએ નિયમિત રીતે આ બાબતને હાથમાં લીધી, જેથી એલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગ હસ્તિમા આવી. ખીજે વરસે તેના અધારણીનો વિચાર કરવામાં આવ્યો અને જ્યારે કરાંચીમાં લીગની બેઠક મળી ત્યારે આ વિચારો સ્વીકારવામાં આવ્યા અને આગાખાન સાહેબ તેના પ્રમુખ તરીકે ચુંટાયા. પણ તે પ્રમુખપદ હમણાંજ તેઓએ પોતાની ઇચ્છાથી છોડી દીધું છે. લીગમાં જ્યાં સુધી તેઓ રહ્યા ત્યાં સુધી મુસલમાનોને ઘણો ફાયદો થયો હતો. વખતોવખત નામદાર આગાખાન તેઓને કેવી રીતે કામ કરવું તે બતાવતા

હતા, તે પહેલાં ઘણી જગ્યાઓમાં લીગની મસ્કરી થતી હતી. એક સંપ્રદાયિક હિલચાલ તરીકે લીગનો તિરસ્કાર કરવામાં આવતો અને હિંદિ ઐક્યતામાં ઘટાડો કરશે એમ ધારવામાં આવતું. પણ નામદાર આગાખાન અને ખીજા મુસલમાન આજેવાનો લીગનો ખરો અર્થ અને સાચી કિંમત સમજતા હતા.

જ્ઞાતિક પ્રતિનિધિપણું (રેપ્રિઝેન્ટેશન)

મુસલમાનોએ પોતાના પ્રયત્નોથીજ કાઉન્સિલોમાં પ્રતિનિધિઓ મોકલવાનો હક મેળવ્યો છે. મુસલમાનોએ લીધેલા આ પગલાને હિંદની કેટલીક જાતિઓ એમ સમજતી હતી કે દેશના હિતને નુકશાનકારક નિવડશે. પણ લીગના પ્રેસિડન્ટ (નામદાર આગાખાન) એથી ઉલટું પરિણામ આવશે એમ ખાત્રીપૂર્વક જાણતા હતા. ઇ સ. ૧૯૧૦ માં દિલ્હિમાં ભરાયેલી લીગની બેઠક વખતે નામદાર આગાખાને શરૂઆતના (ઈન્ઓગ્રીલ) માનપત્રમાં સુધારાની યોજના પ્રત્યેનો પોતાનો વિચાર શુદ્ધ હૃદયથી જણાવ્યો હતો, અને આ આખત વિષે ઘોટાળામાં ન પડવા વારતે સૂચના કરી હતી કે:—

“સદગૃહસ્થો, મને ચોખ્ખું કહેવા દો કે જેમ કેટલીક જગ્યાઓએ કહેવાય છે તેમ આપણને કંઈ અયોગ્ય લાભ મળ્યા નથી. ખરી રીતે આપણને વચન આપેલું બધું અથવા આપણે માગેલું બધું મળ્યું નથી પણ એ બધાને પરિ-

જામે જે સુધારો થયો છે તેને અમે ઉપકાર સહિત સ્વીકારીએ છીએ.

મને ખુશી થાય છે જે, આપણી એ યોગ્ય માંગણી કબુલ કરવામાં આવી છે. હવે સુધારાની યોજના પરિપૂર્ણ રૂપમાં મુકાઈ છે અને તે પ્રમાણે પગલાં લેવાની તૈયારીઓ થાય છે ત્યારે આપણે આનંદથી તેનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ અને શહે-નશાહતની વફાદાર પ્રજા તરીકે અને હિંદના વતનીઓ તરીકે, આ યોજનાનું સર્વોત્તમ પરિણામ લાવવા વાસ્તે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મને ખાત્રીપૂર્વક કહેવા દો કે થયેલા સુધારાને શુદ્ધ અંતઃકરણથી સ્વીકારવો એ હિંદુ, મુસલમાન, પારસી અને ક્રિશ્ચિઅન તમામ હિંદીઓનું શુભ કાર્ય છે, અને સુર શહેરીઓ (સિટિઝન) તરીકે, સરકાર તથા ડાઉન્સીલમાંના આપણા પ્રતિનિધિઓ સાથે મળીને હિંદના શુભ અર્થે, કામ કરવું એ આપણું કર્તવ્ય છે; અને સાથે એ પણ યાદ રાખવું જોઈએ કે અગર આ તકનો શુભ લાભ લઈશું તો ભવિષ્યમાં સ્વરાજ્ય વિષે આપણને ખરેખર વધારે હક્ક મળશે. મને કહેવા દો કે, સ્વરાજ ખરેખર આપણા નજીક આવ્યું છે, તમામ દેશોમાં, પ્રજાકીય ઉન્નતિ વાસ્તે જે મહત્વની

બે બાબતો રક્ષણ (કોંગ્રેસેશન) અને સુધારો (ડેવલપમેન્ટ) છે. તે વાસ્તે જે બહેાળી સત્તાઓ આપણા હાથમાં મુકવામાં આવી છે. તેનો ઉપયોગ કર્યા સિવાય હાલ કરેલા સુધારાને આપણી ઐક્યતાને બાધકારક ગણીશું તો, જેમ દિવસ પછી રાત્રિ આવે છે તેમ નિઃસંદેહ રીતે આપણા ઉચ્ચ ઉદ્દેશ પૂર્ણ કરવા તરફ ઘસડી જતાર પવનને બીજી ઉલટી દિશામાં ફેરવશું.”

હિન્દુ મોરલેમ ઐક્યતા.

નામદાર આગાખાને, જે કે મુસલમાન પ્રતિનિધિપણા બાબત અને બીજી કેટલીક જ્ઞાતિક જરૂરીયાત બાબત ઘણીજ કોશિશ કરી છે, તોપણ તેઓના પોતાના વિચારોમાં પક્ષપાતી નથી. મુસલમાન કોમની ઉત્થતિને બીજાઓની સરખામણીમાં લાવીને, નામદાર આગાખાને, હિન્દી આ બે મોટી જ્ઞાતિઓ સાથે મળીને રહે અને એક બીજાના શુભ અર્થે કોશિશ કરે તે વાસ્તે પ્રયત્નો કર્યા છે, અને આવી રીતે વગર વિરોધે, દેશનું હિત વધશે. તેઓ કહે છે કે:—

“જ્યાં સુધી આપણે ધાર્મિક, સામાજિક અને નૈતિક આદર્ષોને વળગી રહ્યા છીએ તેમજ બુદ્ધિ બંધારણ અને બુદ્ધિ પ્રતિનિધિપણાને ઈચ્છીએ કે જે બે બાબતો આપણી કોમને જાળવી રાખવાને તેમજ રાજ્યકર્તાઓમાં આપણને યોગ્ય

માન અપાવવાને ખાસ જરૂરની છે. તે બે બાબ-
 તોને જ્યાં સુધી નિશ્ચયપૂર્વક ગૂઢી જાળવીએ છીએ,
 ત્યાં સુધી આપણા કરતાં પણ વિશેષ આપણા
 રાજ્યકર્તાઓની એ ઇચ્છા હોવી જોઈએ કે, આ
 આદર્ષો પ્રમાણે વર્તવું અને હાલની રાજ્યની-
 તિનો જે મુખ્ય સિદ્ધાંત—બ્રિટીશ સલતનત
 નીચે વ્યવસ્થિત સુધારો કરવો—તે સિદ્ધાંતને
 સ્વીકારતી હિંદની તમામ કોમના સહચારીપણા
 સહિત, ઉત્તરના કાર્યક્રમને પૂર્ણ કરવો. આ
 દેશની સામાજિક અને આર્થિક ઉન્નતિ કરવામાં
 સહચાર્ય વાસ્તે પ્રસંગો, યોગ્ય વખત, અને કેળ-
 વણીના પ્રચારથી મારી માન્યતા પ્રમાણે ધાર્મિક
 મુશ્કેલીઓ અને જ્ઞાતિક બંધનથી થતી કેટલીક
 અડચણો દૂર થશે, અને ઉપરની અડચણો કે
 જેથી, હિંદની પ્રજાના બંધારણનો પાયો ખોદાય
 છે તે અડચણો એક લાંબા જમાના પછી, પા-
 શ્ચાત્ય યુરોપ અને અમેરિકાની માફક નીર્માલ્ય
 બાબત ગણાશે. અગર એક બીજાના કામમાં અને
 ભલા અર્થે આપણે શુદ્ધ અંતઃકરણથી સહચારી
 થઈશું, ઉચ્ચ આદર્ષ રાખશું અને મધ્યમતા
 અને યોગ્ય ધીરજથી કામ કરશું તો હિંદના
 ભવીષ્ય માટે મને કંઈ ફીકર રહેશે નહીં.”

તેઓ નામદારે, હિંદુ ભાષ્યોના શું ઉદ્દેશો છે તે સમજવાને, પોતાના હિંદના સહધર્મીઓને વારંવાર સૂચના કરેલી છે. મોસ્લેમ યુનીવરસીટીની યોજના બાબત કહેતાં, તેઓ કહે છે કે:—

“હિંદુઓની પ્રાચીન બહોળલાલીમાં સર્વોચ્ચ શું છે તે જાણવાને, હિંદુ ધર્મ અને વીચારોનું મૂળ અને બંધારણ સમજવાને, બંધુપ્રજા તરીકે તેમના પ્રત્યે માન અને પ્રેમ આપણામાં ખીલવવા વાસ્તે તથા તેમના રીતરીવાજો વીષે વીચાર કરવા વાસ્તે સંસ્કૃત અને પૂર્વની બીજી ભાષાઓના શિક્ષણને યુનીવરસીટીના કાર્યક્રમમાં, યોગ્ય મહત્વતા આપવી જોઈએ.”

હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે ત્રસ્ટી તરીકે જે મોટું પગલું તે નામદારે ભર્યું હતું તે સર્વને સુવિદિત છે; અને જે પગલાથી બન્ને વચ્ચેનો ફિસાદ મટે અને બન્નેના ભલા વાસ્તે કરવું જોઈતું સહયોગ્ય થઈ શકે, તે વાસ્તે ૧૯૧૧ માં બેસતા વર્ષને દિવસે અલ્હાબાદમાં હિંદુ-મોસ્લેમ કોન્ફરન્સ ભરાણી, જેમાં નામદાર આગાખાન તથા સર વિલિયમ વેડરબર્ન સિવાય નીચેના સહ ગૃહસ્થો પણ હતા:—

મી० સુરેન્દ્રનાથ બેનરજી, પંડિત માળવિયા, સર ઈઆહીમ રહેમતુલા, નવાબ વિકારલમુલ્ક, મી० હસન હામમ, મી० મજહરલ હક, અને મી० ઝીણા અને

ખીજાઓ જેને પરિણામે, અંદરના મતભેદ વિચારવાને તથા તેમને ઓછા કરવા વાસ્તે સંતોષકારક ઉપાયો દર્શાવવાને એક કમિટી નીમાઈ. જે કે આ કમિટીથી હજી સુધી કંઈ પણ થઈ શક્યું નથી. તોપણ એ તો સિદ્ધ છે કે હિંદની બે મોટી જ્ઞાતિઓમાં અંતઃકરણપૂર્વક સંપ્રેરવાને વાસ્તે, નાઠ આગાખાન તથા ખીજા મોસ્લેમ નેતાઓમાં ઘણીજ તીવ્ર ઇચ્છા હતી.

નાઠ આગાખાન ખાત્રીથી એમ માને છે કે વહેલા મ્હોડાં, સખત જરૂરીયાતને લીધે, હિંદુ મુસલમાનોને તેમના મતભેદ વિસર્જન કરવા પરશે, અને બન્નેના હિતાર્થે હુળીમળીને કામ કરવું પરશે. બન્ને જ્ઞાતિઓ એકજ નૌકામાં મુસાફરી કરે છે. તેઓ બન્નેને સાથે તરવું પરશે. યા કુબલું પરશે. એ સીવાય ખીજો કોઈ ઉપાય નથી. સાથે મળી જવાને તથા મતભેદ કમી કરવાના પ્રયત્નો એકાએક સફળ નહીં થાય. તોપણ છેવટે, લાંબા વખતનું ઇચ્છીત પરીણામ જરૂર આવશે.

પણ આ પરીણામ કાયમ ટકી રહે, અને હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે જુદાઇનો મોડો ફરીને ન આવે તે વાસ્તે નાઠ આગાખાને પોતાના દરેક દેશબંધુને વિનાંતિ કરતાં જણાવ્યું છે કે:—

“દરેક જ્ઞાતીની ખાસીયતો, જરૂરીયાતો અને માંગણીઓની નોંધ લેવી કે જેથી રાજ્યકર્તાઓમાં દરેક વિષે ગોઝવ વીચાર કરવામાં આવે કે જેથી એકસ-પીલી પ્રજા હસ્તીમાં આવશે કે જે હિંદના હિતાર્થે ઉમંગથી પ્રયત્નો કરશે અને સુધરેલી પ્રજાઓની પ્રશંસા અને માન મેળવશે.”

આ ઉદ્દેશથીજ નાં આગાખાને ઈલાહીદા પ્રતિનિધિપણ વારતે ખાસ જરૂર જણાવી છે. તેઓ હિંદમાં એકત્રતા ઈચ્છે છે, પણ માત્ર નામનીજ અથવા છળ કપટથી નરેલી નહીં, પણ એક ખીખનું કહેવું સમજીને થયેલી ખરી એકત્રતા માગે છે. આ સિદ્ધાંતને મક્કમપણે વળગી રહેવાથી, તેઓએ ઘણા હિંદુ આગેવાનોની ઇતરાજી વહોરી લીધી છે. ખુદ મહુમ્મ મીં ગોખલે, મુસલમાનોની જરૂરીયાતોના સવાલ ખાખત નાં આગાખાનના વિચારોને સમજી શક્યા નહોતા. હીઝ હાઇનેસના કેટલાક ઉદ્દગારોથી મીં ગોખલેને ઘણીજ નવાઈ લાગતી ને મી. ગોખલે ખીલકુલ ગોંટાળામાં પડી જતા હતા. અને જ્યારે નાં આગાખાન યોજનાઓ વાંચતા હતા ત્યારે મીં ગોખલે આંખો ઓળીને સાવધપણેથી સાંભળતા હતા. એ એકજ મત અને દ્રઢ નિશ્ચયપૂર્વક મુસલમાનોના અગત્યના હક્ક ખાખત બોલતાં, નાં આગાખાન ઈ.ઈ દિવસ એક રાજ્યદ્વારી (પોલિટીશિયન) તરીકે કે પક્ષપાતી અને જુદી (સરકસ, હાહીલા) જણાયા નથી

તેઓ ખરેખર એમ માને છે કે, પોતાની જાતની માંગ-ણીયો બીલકુલ ન્યાયપૂર્વક છે, અને તેઓ ખાત્રી રાખે છે કે આ બાબત હિંદુ ભાઈઓને અસર કરવામાં હંવટે મુસલમાનો સફળ થશે. પણ તે દરમ્યાન, મુસલમાન હકોને મુસલમાન દ્રષ્ટિથી હિંદુઓ જુએ તે પહેલાં, નાં આગાખાન પોતાના સહધર્મીઓને એમ કહેતા આવ્યા છે કે:—

“પોતાના દેશબંધુઓની લાગણીયો અને મન ગંભીર રીતે દુઃખાય, એવું કદી કોઈ પણ કાર્ય કરવું નહીં.”

લોર્ડ કર્ઝનનો બંગનો ભંગ કરવાનો એ ઉદ્દેશ હતો, કે પૂર્વ બંગાળાની મુસલમાન પ્રજાને ત્યાંના રાજ્ય-વહિવટમાં યોગ્ય મહત્વતા આપવી. પણ બંગાલી લોકોએ ગુસ્સા અને આવેશથી, એમ દલીલ કરી કે, લોર્ડ કર્ઝનના આ પગલાથી બંગાળાની હિંદુ પ્રજાનું મન ઘણું દુઃખાયું છે અને મોટા પાયા ઉપર વ્યવસ્થિત ઉસ્કેરણી થવાની શરૂવાત થઈ હતી, જેથી લોર્ડ મોરલીની ખાત્રી અને ગાંધી ગુજરી હકીકતો (સેટલ્ડ ફેક્ટ) ને બદલે એ પરિણામ આવ્યું કે દરેક હકીકત શંકાસ્પી થઈ પડી અને સને ૧૯૧૨ માં બંગલંગ રદ કરવામાં આવ્યો ત્યારે મુસલમાનોની લાગણી ઉસ્કેરાઈ હતી, પણ તેને અંગે કશું તોફાન થયું નહોતું. મુસલમાનોએ ઘણાજ સંપ રાખ્યો હતો. તેનો અર્થ એમ નહિ કે મુસલમાનો, અદલ અને પ્રમાણિકતાના નામમાં, બહોળા વિસ્તારમાં

ઉસ્કેરણી કરવાને અશકત હતા, છતાં તેઓએ કામળ લાગણીએ અને ઐક્યતાના નામમાં કરી ખતાવેલું હતું. કારણ કે હિંદુ ભાઈઓને વધારે ઉસ્કેરણીમાં નાંખવા, એ સલાહકારક તેમજ સદ્ગૃહસ્થોને લાયક નહોતું.

મુસલમાનોએ રાખેલી આ પ્રશંસાજન્ય વર્તણૂકનું એ કારણ હતું જે તેમના આગેવાનોમાં ઉદાર મનવાળી સહનશીલતા હતી-કે, જે આગેવાનોએ પોતાના સહધર્મીઓને થયેલા ફેરફારને ખુશીથી સ્વીકારવાને આજ્ઞા કરી હતી જેથી બંગાલાના હિંદુ મતની સાથે હમદર્દી ખતાવેલી હતી. નાન આગાખાન કહે છે કે:—

“ત્યારે હવે ભાગલાઓ રદ કરવામાં આવે છે. બેશક એ તો ખરૂં હતું કે મુસલમાનો પૂર્વ બંગાલ અને આસામમાં વધતી સંખ્યામાં હતા. પણ હવે આ સર્વોત્તમ સ્થિતિ બદલાઈ ગઈ છે. હિંદુમાં મુસલમાનોની સ્થિતિને એક જગ્યામાં ગણીને વિચારતા, મને એ શંકા રહે છે કે એકજ જગ્યામાં વધતી સંખ્યામાં (મેજોરિટિમાં) રહેવું અને બીજી બધી જગ્યાઓમાં નાની સંખ્યામાં રહેવું એ ફાયદામંદ બાબત હોય. આવી સ્થિતિના ગેર ફાયદાઓ બહાર છે. હિંદુમાં ઇસ્લામીઓ એક અને સંખીલા છે. દરેક મુસલમાનની એ ફરજ છે કે પોતાની નજદીકના મુસલમાનોનું હિત પહેલાં સંભાળે અને તે પછી બીજી જગ્યા-

ઓના તમામ મુસલમાન ભાઈઓનું શું હિત છે તે વિચારે. પણ ભાગલાની બાબત અગર હિંદીવાનો તરીકે જો આપણે વિચાર કરીએ તો માલુમ પડશે કે, જુના ભાગલાથી બંગાલી ભાષા બોલતી તમામ પ્રજાની લાગણીઓ ઉશ્કેરાઈ ગઈ હતી અને તે વ્યાજબી હતું, જે જે કામથી લાખો હિંદીવાનોની—પછી મુસલમાન હો યા હિંદુની—લાગણીઓ દુઃખાતી હોય અને તેમના હિતને નુકસાન થતું હોય, એ ખરેખર અનિશ્ચિત છે અને સરકારને તે કામો તજ દેવા જોઈએ. એટલુંજ નહિ પણ તમામ જ્ઞાતિઓએ તે બાબત લડત ચલાવવી જોઈએ. આ દ્રષ્ટિથી જોતાં, ભાગલાઓ રદ થયાથી બંગાલીઓનેજ સંતોષ મળ્યો છે, તેટલુંજ નહીં પણ તમામ હિંદીવાનોને એક ખુશાલીનો પ્રસંગ થયોજ જોઈએ, અને મારા ધારવા પ્રમાણે, રાજ્યકર્તા તરીકેના આ મહાન કૃત્યને વાસ્તે, હીઝ એક્સેલન્સી લૉર્ડ હાર્ડીંગનો ઘણોજ ઉપકાર માનવો જોઈએ; કારણ કે તેમ કાર્યથી નામદાર શહેનશાહની હિંદી રૈયતના મોટા ભાગની અડચણ દુર થઈ છે.”

હિંદના કેટલાક ભાગમાં, હિંદુ અને મુસલમાનો વચ્ચે ખીલકુલ વ્યવહાર નથી. તે વાસ્તે નાં આગાખાનને

ધણેજ ખેદ થાય છે અને તે બાબત સારી સ્થિતિ લા-
વવાને તેઓ નામગર કહે છે કે:—

“નીચેની બાબત ઘણીજ ઈચ્છવા યોગ્ય છે
કે, જે ઇલાકા અને પ્રગણાઓમાં હિંદુ મુસલ-
માન વચ્ચે સલાહ સંપ અને માનની દ્રષ્ટિ છે તે
પ્રાંતોમાંથી મીશનરીઓને ચુટીને બીજા કમનસીબ
પ્રાંતોમાં સલાહ કરાવવા મોકલવા જોઈએ. મુસલ-
માનોના હાથમાં એક મોટી તક છે કે, અગર
તેઓ સમજી શકે કે; કુરબાની વખતે થતી
ગાયોની કતલને પોતે રાજી ખુશીથી બંધ કરે
તો, હિંદુ લાઈયોની મિત્રતા અને માન કેટલે
દરજાએ મેળવી શકાય? એ સવાલ છે. જે વિષે
તમે ઘણું જાણો છો, તે નાણું સંબંધી છે; અને
કુરબાની વાસ્તે ગાયને બદલે બીજા જાનવરો
ખરીદ કરવાને વાસ્તે ફંડ એકઠું કરવા સાડ,
મુસલમાન અને ધનવાન હિંદુઓની કમિટીઓ
ભરવી જોઈએ, જેથી આ રિવાજ બંધ કરવા
વાસ્તે ઘણું સાડ કામ થઈ શકશે. હિંદુ મુસલ-
માનોને સામાજિક વ્યવહારમાં સાથ જોડવા વાસ્તે
સ્થાનિક મંડળોથી પણ ઘણું સાડ કામ થઈ શકે
તેમ છે. એ તો ખરું છે કે સાથે જમવામાં
શાંતિક અડચણો ઘણી સંખ્યા છે, પણ સાથે

રમત ગમત કરવામાં ક'ઈ હરકત નથી. ઘણા વર્ષો અગાઉ, મુંબઈમાં લૉર્ડ હેરીસે આપણને સાબીત કરી બતાવ્યું છે કે, જુદી જુદી જ્ઞાતિઓમાં મિત્રતાઈ બાંધવાને રમતના મેદાનમાં ઘણું સરસ કામ થઈ શકે છે. હિંદ તેમજ દરેક જગ્યાઓમાં યુવાન અવસ્થામાં રમત ગમત કરવી એ સ્વાભાવિક છે. અને હું માનું છું કે, યોગ્ય વ્યવસ્થાથી રમતના મેદાન ઉપર થયેલી મિત્રચારી દરેક જગ્યામાં આપણા યુવકોમાં ફેલાવી સકાશે; અને હું માનું છું કે, સામાજિક જ્ઞાન અને મિત્રચારી હિંદમાના આપણા યુવકોમાં પ્રસારવી હોય તો તે યુવાનોની ભાવિ પ્રજાને શારીરિક કેળવણીના માર્ગથીજ થઈ શકશે, અને ભાવિ પ્રજાને થતા લાભને લીધે પણ આ કેળવણી ઘણી ઇચ્છવા યોગ્ય છે.”

નામદાર આગાખાને આ બે જ્ઞાતિઓને સાથે જોડવા વાસ્તે જેટલા ઉપાયો લઈ શકાય તેટલા લીધા છે, અને તે ઉપરાંત હિંદુ જ્ઞાતિના ભક્ષા વાસ્તે જેટલું કરી શકાય તેટલું કરી બતાવ્યું છે, અને તેઓ નામદારે ઘણીક હિંદુ સંસ્થાઓને લીધે નિયમિત રકમ જારી કરી આપી છે અને ડંકન એજ્યુકેશન સોસાયટી અને હિંદુ યુનીવર્સિટીને વાસ્તે અક્ષિસ પણ આપેલી છે. તેઓ નામદાર જ્ઞાતિક યુનીવર્સિટીઓના ખાસ ઉત્તેજક છે.

પ્રજાકીય ખાસિયત અને સદ્ગુણો કે જેથી કોઈ પુરુષને સારો હિંદુ યા સારો મુસલમાન કહી શકાય. તે ગુણોની ખીલવણી શિવાય અને બંનેની ગત બહોળ-લાલીમાં સર્વોત્તમ શું હતું તેના ખરેખરા જ્ઞાનથી ઉદ્ભવતી પ્રજાકીય આખર અને સ્વમાનના ભાન શિવાય હિંદુ કે મુસલમાન બંનેમાંથી કોઈ પણ, હિંદની ભાવિ ઉન્નતિ વાસ્તે ખાસ જરૂરનું કે જે એક 'સખળ હિંદી પ્રજા' બાંધવાનું કાર્ય છે તે વાસ્તે કંઈ પણ અગત્યનું કરી શકશે નહીં. હિંદુ યુનીવરસીટીની સંસ્થા કૃષિભૂત કરવાને વાસ્તે નાં આગાખાને શું કોશીશ કરી છે તે ચોખ્ખું જણાતું નથી. તોપણ એ તો ચોકસ હતું કે હિંદુ નેતાઓ, આ સંસ્થાને લગતી મહત્વની બાબતો ઉપર તેઓની સલાહનો લાભ લઈ શકતા, અને બનારસના 'વાર્મિક વાતાવરણમાં તથા ગંગાના પવિત્ર કિનારા ઉપર આખર સ્થાપિત થયેલી હિંદુ યુનીવરસીટીને જોઈ, તેઓ નામદાર જેટલો ખીળ કોઈને આનંદ થયો નહોતો.

દક્ષિણ આફ્રિકાનો સવાલ.

પોતાના સ્વદેશબંધુઓનું હિત કરવાની કોશિશ ફક્ત હિંદમાં જ પૂર્ણ થતી નથી-સાઉથ આફ્રિકા અને ખીળ સંસ્થાનોમાં હિંદીવાનોનો પક્ષ જે લોકોએ ખેંચ્યો તેમાં નાં આગાખાન પણ હતા. મીં ગાંધી અને તેમની સાથના ખીળ સ્વદેશબંધુઓને જે ઉદાર અંતઃકરણથી મદદ આપી હતી તે સાંને સુબિદિત છે. અખબારો તેમજ ભાષણદ્વારા, અને હિંદમાં તેમજ ઇંગ્લંડમાં નાં આગા-

ખાને સંસ્થાનોમા રહેલા હિંદીવાનોના બાબમાં સારી વર્તણૂક ચલાવવા વાસ્તે વારંવાર દર્શાવે દર્શાવી છે. વિશેષમાં, પોતે જાહેર ભાષણોથી જે કંઈ કરી શક્યા છે તે કરતાં વધારે, પોતાથી બનતી લાગવગ ચલાવીને, ખામોશ અને અદ્રશ્ય રીતે ઘણુંજ સાફ કામ કરેલ છે. પણ એટલું તો ધારી શકાય છે કે, દર સાલની શરૂઆતથી તે છેડા સુધીની પોતાની તમામ મુસદ્દરીઓમાં, અને ઝાઝો ભાગ ઇંગ્લંડ અને સંસ્થાનોમાં તેઓ રહેતા તેથી હિંદીઓની શું શું અલિલાસાઓ અને જરૂરીયાતો છે તે બાબત બ્રિટીશ રાજ્યકર્તાઓને જણાવવાની ઉત્તમ તક તેમને મળીજ હશે.

એક ખબરદાર રાજ્યકર્તા તરીકે.

તમામ ભારતવર્ષની ઉત્પત્તિને લગતા સવાલો અને ખીજી મહત્વની રાજ્યદ્વારી બાબતો વિષે, તેઓના વિચાર હંમેશા મોડરેટ (મધ્યમ) છે. મીં જોખલે અને સર શ્રીરોજશાહ મહેતા કે જે બન્ને વાન્તે તેમને ઘણું માન અને લાગણી હતી, તેમના મત પ્રમાણે નાં આગાખાનનો મત હતો. સર શ્રીરોજશાહ અને મીં જોખલે કે જેમના મત વિષે અગાઉ વાત કરી, તેમના ચત્તના જે લોકો હતા તેમનાથીજ હિંદની ઉત્પત્તિનું કાર્ય સાથી શ્રેષ્ઠ થઈ શક્યું છે. સર્પીડી ગંગ બનાવવાનું તેમજ આઝાદ મનની (ફ્રી) સંસ્થાઓ વધારવાનો જે ઉદ્દેશ છે તે ઉદ્દેશને એક બાબુએથી આવેશ લાવેલી અને અનિર્ધારિત રીતે, પક્ષ ખેંચવાથી ઘણુંજ નુકસાન થાય છે તેમજ ખીજી બાબુ-

એથી, અમલદાર વર્ગના દરેક કૃત્યની હંમેશાં ખુશામદ કરવાની જે અધમ અને મૂર્ખાઈ ભરેલી આદત છે, તે આદતને લીધે, ઉપર ઉપરથી જેનાર દરેક વિદેશીને અમ લાગે છે કે, હિંદીઓને દરેક કૃત્યને આવેશ ભરેલી રીતે વખોડવાની તથા અપમાનમાં રહેવાની આદત છે અને તે સિવાય બીજી કોઈ પણ વાતને લાયક નથી.

દરેક રાજ્યદારી બાબતમાં, આવી માન ભરેલી જે વર્તણૂક છે, તેવી વર્તણૂક ચલાવવાની ટેવ મીઠા ગોખલે અને સર શ્રીરાજશાહ મહેતાની જેમ, લોકહિત કરનાર દરેક જણની ખાસ આદત હોવી જોઈએ. આ વર્તણૂક એક દિવસમાં આવતી નથી. તેને વાસ્તે, ઘણા વર્ષોની સખત મહેનત અને હમેદવારીની જરૂર છે. સર શ્રીરાજશાહ મહેતાની યાદગીરીમાં ભરાયેલી લડતની એક મંડળીમાં તેઓ નામદારે જણાવ્યું હતું કે:—

“મને ઘડીક લાગે છે કે, અહીંઆના કેળવાયેલા હિંદી યુવકો જ્યારે માતૃભૂમિમાં જાય છે ત્યારે તેમના મનમાં રાજ્યદારી બાબતો અને લેજિસ્લેચરમાં માન મેળવવાની તથા દેશમાં આગેવાન તરીકે પ્રખ્યાત થવાની મહત્વાકાંક્ષા હોય છે, પણ આ બાબતમાં માત્ર થોડાજ સફળ થાય છે, જેથી એક ઘણી મોટી પ્રખ્યાત સામાજિક શુવન સાથેનો તમામ સંબંધ છોડી દે છે અને ઘરના તથા પોતાના ધંધાના કામમાં પોતાનો બધો

વખત ગાળે છે. સામાજિક જીવનમાં ઘણાજ સફળ થયેલા માણસો જે સ્થિતિમાં શરૂઆત કરે છે તેવીજ રીતે આ યુવકો પણ શરૂઆત કરવાને ઇચ્છે છે. પણ સફળ માણસોની માફક આ યુવકો, જનસમુહની સેવામાં ગુપ્ત રીતે આ બીજા સ્થાનિક કૃત્યોમાં ઘણા વર્ષ સુધી ઉમેદવારી કર્યા સિવાયના હોય છે. માત્ર ઘણાજ થોડાજ લોકો, આ અપકવ મહત્વાકાંક્ષાને પૂર્ણ કરે છે. તેમાં પણ ઘણાને અહંકારજન્ય સ્વ-સંતોષ ઉત્પન્ન થાય છે, જે હિંદની ખરી સેવામાં અડચણકર્તા છે. એમ એ આકાંક્ષામાં નાસીપાસ થયેલી ઝાઝી સંખ્યાને જે જે તકો મળે તે તકનો તિરસ્કાર અને અનાદર તેઓ કરે છે. જેથી હિંદની ઉન્નતી કરવા વાસ્તેના ઘણા સારા સાધનો નિરર્થક થઈ પડે છે અને સ્થાનિક સ્વરાજનો વધારો બેઠવ્યે તેટલો જલદી નથી થતો. તેમ ન બન્યું હોત અગર લોકો એમ સમજ્યા હોત કે, સ્થાનિક દેશભક્તિ અને બીજી નાની સેવાના કૃત્યો અને બાબતો બીજી મોટી તક મળવા વાસ્તે શરૂઆતમાં જરૂરની છે, તે ઉપરાંત સાતિક શુભ વધારવાની જે મહત્વાકાંક્ષા છે તેને વાસ્તે જરૂરની છે. જે લોકો, અંગ્રેજ પ્રબળતા જીવનને, ખારી-

૩૯

કીથી જુએ છે, તે લોકોને માલુમ પડે છે કે ત્યાં દેશસેવકો, સ્થાનિક પ્રવૃત્તિ, ખીલકુલ મફત કરે છે. આ રીતે મફત દેશસેવા કરવાનું લેસન, મી० ગોખલે અને મી० ફિરોજશાહ મેકુતાના જીવન વૃત્તાંતમાં મોટે અક્ષરે લખેલ છે, કારણ કે આપણે સર્વને સુવિદિત છે કે; મી० ગોખલેએ ફર્ગ્યુસન કોલેજમાં પ્રોફેસર તરીકે, માત્ર નામનોજ પગાર લઈને, ઘણા વર્ષ સુધી પોતાના ધંધાની વેડ કરી હતી, અને પુનાની મ્યુનીસીપાલ્ટીની મેમ્બર-શિપ કરતાં પણ આ કામમાં ઘણું માન છે એમ ધારતા હતા. આવી રીતે સ્થાનિક કાર્યોમાં ધ્યાન આપવાથી સ્થાનિક દેશ-ભક્તિ અને પ્રવૃત્તિ કરવાથી અને ઉપર જણાવેલા હિંદના જે વડીલ પુત્રોએ બતાવેલા સુધારક (સુધારો કરવાની) જુસ્સાથીજ આપણો દેશ, તેના ઉચ્ચ અભીલાષો પૂર્ણ કરવાને આગળ વધે; અને તેમ કરવાથી બ્રિટીશ સામ્રાજ્ય નીચે ઉન્નતી કરવાના ખ્યાલો પૂર્ણ થઈ શકશે.”

હિંદ વાસ્તે સ્વરાજ.

હિંદનું ભવિષ્ય ઘણું વિશાળ છે, અને તેનું નસીબ મહાન છે જે બાબતમાં નાં આગાખાનને કંઈજ શક નથી. વખત જતા, બ્રિટીશ સામ્રાજ્ય નીચે હિંદને સ્વા-

રાજ મળશે. પણ તેમ થવાને વાસ્તે કોઈ સહેલો અને સરસ શરેઆમ રસ્તો ઉત્પત્તિનો માર્ગ કોઈ પણ રીતે સરળ નથી. કંઈ પણ મહત્વનું મળે તે પહેલાં ઘણા લાંબા વર્ષની તૈયારી અને સજુરી જોઈએ. સને ૧૯૧૩ ના જુલાઈમાં એલ ઇન્ડિયા મોસ્લેમ લીગની લંડનની શાખાની પાંચમી બેઠક વખતે, નાઝ આગાખાન, મુખ્ય લીગના સ્વરાજ મેળવવાના આદર્શ બાબત બોલતાં એમ કહે છે જે:—

“તે આદર્શ બીજા બ્રિટીશ સંસ્થાનોની માફક યા તો બીજા હિંદને અનુકૂળ રીતે સ્વરાજ્ય મેળવવાનું હોય જેની શરતો આપણે હાલ નથી વીચારતા, અગર, મારા વીચાર પ્રમાણે તે આદર્શથી એમ સમજાતું હોય કે સ્વરાજ મેળવવામાં, સામાજિક સુધારામાં, કેળવણીના પ્રચારમાં, અને હિંદુ મુસલમાન વચ્ચે ઐક્યતા કરવામાં ઘણા દશક સૈકા નહીં પણ દશકા સુધી પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. તો હું માનું છું કે, દરેક વીચારશીલ જણને મજકુર આદર્શ પ્રીય થઈ પડશે. દરેક વ્યક્તિ અને હિંદની પ્રજા આવતા ઘણા જમાના (૩૦ ત્રીશ વર્ષનો જમાનો) સુધી સ્વ-સોજ આપશેજ એમ ધારીએ તો, બ્રિટીશ સામ્રાજ્યને લાયક અને હિંદની પ્રજાને સ્વરાજનું શોભતું કોઈ પણ

રીતનું બંધારણ ઉદ્ભવશે, અને દુનિયામાં ખ્રિસ્તી સામ્રાજ્યને નીચે હિન્દીવાનોને એક પ્રજા તરીકે માન મળશે. પણ તે આદર્શનો અર્થ એમ સમજાતો હોય કે, આંખાને મઠોર આવે કે તરતજ કૃષ્ણ ખાવા વાસ્તે કુદકા માર્યા કરવા, તો જે દિવસે, આ આદર્શ હિન્દીમાં આવ્યો તે દિવસને દેશને વાસ્તે, ઘણો ભાગ્યદીન સમજવો. દુરની મંજલ પહોંચતાં પહેલાં, આપણને ઘણો લાંબો રસ્તો કાપવાનો છે અને આસ્તે આસ્તે આગળ વધવું એ ડહાપણનું ડહાપણ એક જીવતી વ્યક્તિ તરીકેનું ફરમાન છે, અને મુખ્ય કમિટીએ, હિન્દને અનુકૂળ બંધારણની પસંદગી કરવા તરફ લક્ષ રાખેલું, તે ઉપરથી એમ જણાય છે કે, કેવી રીતનું બંધારણ હોવું જોઈએ તે કહેવું મુશ્કેલ છે, કારણ કે હિન્દી સંસાર દિવસે દિવસે સુધરતો જાય છે. પણ સ્વભોગને તથા સામ્રાજ્યમાં હિન્દને ઇજાજતી જગ્યા લેવી હોય તો આવો સુધારો, સામાજિક, આર્થિક અને અધ્યાત્મિક હોવો જોઈએ એ અવશ્ય છે.”

લડાઈ વખતે તેમણે કરેલી મદદ.

એક જાણવા જેવી બાબત એ છે કે, આ લડાઈમાં હિંદ કેમ વર્તણૂક ચલાવે છે, તે ઉપરથી હિંદને કેવું

સ્વરાજ આપવું તે આખતની યોજના નાં આગાખાને મીં ગોખસેની સત્તાહ લઇને મોટી સત્તાવાળાઓને રજુ કરેલ છે. નાં આગાખાન, શહેનશાહ તથા તેમના રાજ્યને, દિલથી ચાહે છે.

સેવા અને વફાદારીના બુરસા માટે, તેઓ નામદાર કહે છે કે, “હું મારા દાદાશ્રી તથા પીતાશ્રી પાસેથી શીખેલો છું અને તેઓ બન્ને સરકારની તરફેણમાં પોતાની સત્તા વાપરતા, પણ ત્યારે અજ્ઞાન અને ભુલથી તેમની ગેરસમજણ થતી. આવી રીતે બધાએલી રૂઢી પ્રમાણે ચાલવામાં, હું મારાથી બનતો અલ્પ પ્રયાસ કરું છું, પણ તેનો અર્થ એમ નહીં કે આ મારા ઘરની રૂઢી છે તેથી તેમજ કરવું જોઈએ. પણ દુરના દેશોમાં જાતજાતના અનુભવથી અને ઘણા પુસ્તકો વાંચીને બાંધેલા રાજદ્વારી વિચારના પરિણામે આમ વર્તણુક કરું છું.”

તેઓ નામદારે રાજ્યની ઘણી મહત્વની સેવા કરી છે. જે સેવાના કાર્યો જુદી જુદી આખતોમાં અને જુદે જુદે વખતે કરવામાં આવેલ છે, અને તે કાર્યોની કદર નામદાર શહેનશાહે જુજી છે. જેમાં ઘણા ઇલકાબ તથા ચાંદ નાં આગાખાનને આપ્યા છે, અને તેઓ નામદારને જાંદગી પર્યંત બોમ્બે પ્રસીડન્સીમાં એક પહેલા કલાસના રાજ્યને અપાતી અગીયાર તોપોની સલામીનું માન, હાલ માંજ આપવામાં આવ્યું છે. હાલની લડાઈમાં, મુસલમાનોને

મિત્ર રાજ્યની સાથે જોડાવા આખત આગ્રહ કરવા ઉપરાંત, 'નાં આગાખાન સાઉથ આફ્રિકન લડાઈની જેમ, હાલની લડાઈમાં ખાનગી સલાહકાર તરીકે કામ કરવા વાસ્તે વૉલન્ટીયર થયા હતા. રૂટરના પ્રતિનિધિએ પૂછ્યું કે, હિંદી સૈન્ય સાથે ખાનગી (સીપાહી) સલાહકાર તરીકે જવાનું આપ સાચે દિલે કહો છો? જેનો જવાબ ફૌરૅન તેઓએ આપ્યો કે:—

“હા, સીપાહી તરીકે યા ગમે તે અમલદાર તરીકે, હું જવા તૈયાર છું. દિલગીર છું કે લડાઈની તાલીમ મને ખીલકુલ મળી નથી, પણ વૉર ઑફીસ (લડાઈના નેતાઓ મારી સેવા કબુલ રાખે તો, ઘણી ખુશી સાથે, લડાઈપર જવાને હું તૈયાર છું. હું ગમે ત્યાં જઈશ અને ગમે તે કાર્ય કરીશ. અગર તેઓ, મને ફક્ત કોઈ પણ મોકો આપે, તો બ્રિટીશ રાજ્ય વાસ્તે મારા લોહીનો પણ ભોગ આપીશ.”

‘ડેઈલી સીટીઝન’ માં તે વખતે છપાયેલ (નામદાર) આગાખાનની ખુલ્લા વિષય ઉપર લખાયેલી કવિતા અહીંઆ સવિસ્તાર લખીએ છીએ:—

(Published at the time in the *Daily Citizen*:—)

Just a question, Uncle William; Have you
heard of Agn Khan?

He's as proud a prince as you are, He's the
boss Mohammedan.

૨. તમારા જેવાજ તેઓ (મગર) માનવતા શાહ-
જાદા છે. તે એક ફાંકડા મુસલમાન છે.

૩. લડાઇ શરૂ થઈ તે પહેલાં તેઓ તમારી રાજ્ય
સત્તા નીચેજ હતા.

૪. (જર્મન ભાષામાં) નિચ વહાર; અંકલ ખિલ,
નીચ વહાર.

૫. હિંદુસ્તાનમાં તેઓ એક શાંત યુવક છે; પણ
લડાઈયા જરા પણ નથી.

૬. પણ તેઓ ધારે છે કે આ દુનીયાની ધમાલમાં
તેઓ હાથ ઉપાડી શકશે.

૭. અને તે તમારા માટે નહી, પણ અમારા વાસ્તે
લડશે.

૮. ઉધરજા કાકા ખીલ, ઉધરજા.

૯. પોતાની ઉંચી પદવીને લાયક, હુકમ તેઓ નથી
માગતા.

૧૦. ઘોડેસ્વાર સૈનિકોની સરદારી તેઓ નથી માગતા.

૧૧. પણ તમારા હમારા જેવા એક સાધારણ લડાઈયા
તરીકે તેઓ આવેલ છે.

૧૨. (જર્મન) વંદરખાર, અંકલ ખીલ, વંદરખાર.

૧૩. હિંદના મગર શાહજાદા પણ જ્યારે સત્તા
અને માન એક તરફ મુકીને.

૧૪. અમારી સાથે, લડાઈમાં જોડાવામાં, તેઓ પદવી
તથા ઇલ્કાબ, ફેંકી દે છે.

૧૫. ત્યારે અમારો પક્ષ સચ્ચાઇ ઉપર છે; અને તે વાસ્તે શરત કરવી હોય તો તમારા વીસ (૨૦) ઇલાકાઓ પણ જશે.

૧૬. (જર્મન) ગોંટ સી ડુક, અંકલ ખીલ, ગોંટ સી ડુક.

(હેલી સીટીઝન.)

નાં આગાખાન લડાઇને મોખરે જવાને અને કંઈ પણ ‘સ્વભોગ’ આપવાને એટલી બધી તીવ્ર ઈચ્છા રાખતા હતા કે, જ્યારે સારવારની હિંદી ટુકડી લડાઈમાં ગઈ તે પહેલાં એક દિવસે, ઇંગ્લેન્ડમાં તેઓએ મજકુર ટુકડી સાથે વાત કરતાં, જણાવ્યું હતું કે:—

“મહારો એક નાનો અને દીનતા ભરેલો ખુલાસો સાંભળો—તમારા જેટલો, મારો સ્વભાવ, ઘણો લડાયક નથી, તો પણ તમારા ‘ઇંટર પ્રેટર’ તરીકે તમારી સાથે બનશે તો આવીશ. (ચીયર્સ—તાળીઓ) હું ઇંગ્લીશ, ફ્રેન્ચ, જર્મન અને હિંદુસ્તાની નાણું છું, અને હું ધારતો નથી કે, તમોને ખીજો વધારે ઉપયોગી નાણુસ મળશે, એટલે કે, હું તમારી જુદી ભાષાઓ બોલનારની વચ્ચે રહીને એક ખીજાને સમજાવનાર સાથે આવીને, જાતે કમાવીને; ગુજરાત ચલાવીશ. જો તમારી સાથે ન આવું તો તે ઉપરના દબાણને લીધે છે, પણ મારી કેઈ ખામીને લીધે નથી.”

ઈંગ્લંડમાં વિશ્વાસ.

ઈંગ્લંડ વાસ્તે આવા પ્રેમનું તથા આવા કરાકરી તોફાનના સમયમાં કંઈ પણ રીતે ઉપયોગી થવાની જે તેમની ઈચ્છા છે, તેમનું એ કારણ છે કે, હિંદ સાથે ખ્રિસ્તી સંબંધની સચ્ચાઈ અને ન્યાયમાં તેમનો પૂર્ણ વિશ્વાસ તથા ભરોસો છે. તે એવો સંબંધ છે કે અંતે બંને દેશને લાભ મળશે.

સર ફ્રીરોજશાહ મહેતાના જીવનકાર્ય આખત વિષે તે નામદારે ભાષણ આપ્યું હતું, ત્યારે હિંદના સવાલોની આખમાં વિચારતા, અંગ્રેજ તાલીમ અને અંગ્રેજ સુધારાના નિયમો ઘણાજ ફળદ્રુપ નિવડશે અને તે આખત તે નામદારને મક્કમ ભરોસો છે, એમ જણાવતા તે નામદાર કહે છે કે:—

“ઈંગ્લંડની રાજ્યનીતિમાં સર ફ્રીરોજશાહ મહેતાનો પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો. તેમજ મી૦ ગોખલેએ પણ જીંદગી પર્યાંત વિશ્વાસ રાખેલો હતો, અને હું પણ વિશ્વાસ રાખું છું.

ખુદાની ગહન ગતિથી હિંદુસ્તાનનું રક્ષણ ઈંગ્લંડને કબજે સોંપાયું. મને એક દલીલ યાદ આવે છે કે, અસલના વખતમાં જેમ ઇસિરાઈલને પસંદગી આપવામાં આવી હતી, તેમ હિંદને પણ પસંદગી મળી છે—“જુઓ મેં તમારી સામે રાહત અને પરેશાની રજુ કરી છે, જો તમે

તમારા ખુદાના હુકમો માનશો તો, સુખ મળશે, પણ તેના ફરમાનો નહિ માન્ય કરશો. અને ખીજાને ખુદા માનશો તો દુઃખ થશે. ઇંગ્લીશ જીવન અને ઇંગ્લીશ સંસારની નૈતિક, સામાજિક માનસિક અને રાજકીય રૂઢીઓનો પવન, ધીમે ધીમે પણ, નિયમિત રીતે અને લોકોને પસંદ પડે તેવી રીતે થાય છે, અને તેમ પસંદ પડવાથી, ઇંગ્લંડ અને હિંદ વચ્ચેનો સંબંધ, હાલના હિંદીવાનોને તેમજ ભાવિ હિંદી પ્રજાને લાભદાયક થશે.”

દરેક ભારતવાસીને આવો ભરોસો છે તેની ખરી ખાત્રી એ છે જે, આવા જરૂરીયાતના પ્રસંગમાં, ઇંગ્લંડને હિંદુસ્થાને એકમતેથી અને વફાદારી સાથે, ધણીજ મદદ આપી છે. ઇંગ્લંડ અને હિંદ વચ્ચેનો સંબંધ ગયા જમાનામાં ધણી વખતે, આજુગમતો થયેલ છે, એવું કમુલ કરીને નામદાર આગાખાને અંગ્રેજ લોકોને એવું બતાવી આપ્યું છે કે, હિંદની વફાદારી, ઇંગ્લંડ પ્રત્યે એટલી બધી તો મક્કમ છે કે, નાના મતભેદોથી તેને (વફાદારીને) કંઈ ખલલ નહિ પહોંચે, અને તેથીજ સામ્રાજ્યને એકમતથી મદદ કરવાને શક્તિવાન થયેલ છે. ઇંગ્લંડમાં એક સભામાં બોલતાં તેઓ નામદાર જણાવે છે કે:—

“હિંદ અને સામ્રાજ્યના મુશ્કેલીના વખતમાં, સદ્ભાગ્યે, જ્ઞાતિ અને ધર્મના મતભેદ હિંદમાં નથી નડ્યા. તે ભેદની કંઈ પણ કિંમત નથી.

(તાળીયો.) હિંદુ લોહી ફ્રાન્સ, બેલ્જિયમ; અને હું (આશા રાખું છું કે, અગર જર્મની હારે તોજ મિત્રરાજ્યો તેમાં દબલ કરે, જેથી જર્મનીમાં લડાઈ થાય અને ત્યાં ખુન રેડાય.) (તાળીયોનો કડકડાટ.) રણભૂમિમાં, રેડવામાં આવશે, તે લોહી ગેરવલે ગયું નહીં ગણાય. અગર તેના પરિણામે, હિંદમાં, ધાર્મિક અને સાતિક દ્વેષભાવ તથા બીજી શંકાઓ કાયમ વાસ્તે, નાશ પામે. (તાળીયો.) સામ્રાજ્યની ગમગીની તથા મુશ્કેલીઓના સમયમાં, સંપૂર્ણ ભાગ લેવાને અને ખ્રિષ્ટીય સામ્રાજ્ય તથા મિત્રરાજ્યના જીતવાના મક્કમ ધરિદાને લીધે જે ભોગ આપવા પડે, તે ભોગ આપવાને, હિંદીવાનો બીલકુલ એકમત છે.

એક બાબત કહેવાની ખાસ જરૂર છે કે, જ્યારે હું અહીંયા આવ્યો; ત્યારે મેં આ દેશના લોકોમાં એક મનગમતું આશ્ચર્ય જોયું. તે આશ્ચર્ય આવા કટાકટીના સમયમાં, હિંદની વફાદારી અને સંપ જોઈને થયેલું હતું. સદગ્રહસ્થો, જે હિંદીવાન પોતાના દેશને જાણતો હોય, તથા જે માણસ હિંદના લોકોમાં પ્રવાસે ગએલ હોય, અથવા હરકોઈ શખશ કે જે હિંદના લોકોની શહેનશાહ પ્રત્યેની દ્રઢ વફાદારી જાણતો હોય, તેને આ

આશ્ચર્યની લાગણી થશે નહીં, અને વખતોવખત લોકીક કોંઈનાં વાદળાંઓ ચડી આવેલાં; પણ તે છતાં અંગ્રેજ લોકોના સારા વિચારો અને મહેરબાની હિંદ પ્રત્યે છે. તે બાબમાં અમારો વિશ્વાસ ઘણોજ મઝમ છે. (તાળીયો.) બ્રિટીશ રાજ પ્રત્યે હિંદના કેળવાયલા વર્ગની લાગણીયોનો જ્યારે જ્યારે જ્યાલ કડું છું, ત્યારે ત્યારે કુંવરી “કોર્ડેલીયા”ની તેના પિતા “લીયર”* પ્રત્યેની લાગણીયો મને હંમેશા યાદ આવે છે. એટલે કે તે એક એવી મગરૂરી ભરેલી લાગણી અને વીચાર છે કે, સુખ શાંતિના વખતમાં, પોતાની વફાદારી અને પ્રેમ માત્ર બોલી નહિ બતાવે. ઇંગ્લંડની જરૂરીઆતથી, હિંદને એક એવી તક મળી છે કે, જેથી સામ્રાજ્યને બચાવવાને તથા જાળવી રાખવાને પોતાની તમામ મીલકત ખર્ચ કરશે, અને પોતાનું લોહી પણ રેડશે. હિંદનો કેળવાયલો વર્ગ માત્ર

* એક રોક જન્ય ઇંગલીશમાં નાટક છે, તેમાં રાજ લીયરને ત્રણ દીકરીયો છે. બે ખુશામતી હતી અને ત્રીજી કોર્ડેલીયા, નિર્બાલસ દીલની હતી, એને ખુશામત કરતાં નહોતી આંબડતી તેને રાજ દેશવટો આવે છે છેવટે જ્યારે રાજનું રાજ ખુશામતી છાકરીઓના પતિ પચાવી પાડે છે, ત્યારે કોર્ડેલીયા ફ્રાન્સમાંથી સૈન્ય લઈ મદદે આવે છે, અને પોતાના પિતાને બચાવવા બહાર પડે છે.

ચડતીનાજ મિત્ર (ઉગતાને પૂજનાર) નથી કારણ કે પૃથ્વી ઉપર કોઈ પણ માણસ કે જે ન્યાયથી બોલે તો, હિંદીવાનોએ; એકમતથી વફાદારી, સામ્રાજ્ય પ્રત્યે તેની તવારીખમાં આ મોટામાં મોટી કસોટીના વખતમાં, બતાવી છે, તે વાતને અવશ્ય કબુલ રાખશે.

પણ સદ્ગૃહસ્થો, આ લડાઈ પુરી થાય ત્યારે રાજ અને પ્રજા વચ્ચેની ગેરસમજુતી પણ પૂર્ણ થાય તો સાફ. (તાળીયો.) આપણે હિસાબ, ફરીથી એક કોરી સ્લેટમાં ગણીએ તો ઉત્તમ છે. અગાઉ કહ્યું તેમ, કુંવરી 'કૉર્ડેલીયા' પોતાની મોટાઈથી રાજા 'લીયર' પ્રત્યેની વફાદારીના વિચાર જણાવતી નહીં તેથી બન્નેને માઠા પરિણામ આવ્યા, તેમ આપણે રાજા યા પ્રજા, બેમાંથી કોઈપણ ભવિષ્ય કાળમાં અહંકાર રાખીએ નહીં તો સાફ. હવે, રાજા અને પ્રજામાં વધારે વખત ગેરસમજુતી ન રહે, યા તો તે ગેર સમજુતીને બંને તેમ ઓછી કરી નાખશે તો સાફ. કારણ કે, લડાઈ આખરે આ દેશને ગમે તે થાય, અને તેમાં આ દેશને જે નુકસાન થશે, તો હિંદની ઉમેદો અને હિંદનું નસીબ બરબાદ થશે. બીજું એ જે, આગળ જતાં ગમે તે થાય, પણ બ્રિટીશ સામ્રાજ્યને વાસ્તે, લશ્કરી

માણસો દોલત તથા બીજી સામગ્રી પુરી પાડવા વાસ્તે, હિંદમાં સર્વ ચીજોનો અખૂટ ભંડાર મોજીદ છે, (તાળીયો) લડાઈ પૂર્ણ થયા પછી, હું ઉમેદ રાખું છું કે, સામ્રાજ્યને જે જીત્સાથી અને દીલ-સોજીથી હાલમાં મદદ કરવામાં આવે છે તેજ જીત્સો અને દિલસોજી, ચિરકાલ સુધી સંપ કરવા (કાયમ) બતાવવામાં આવશે, અને છેવટમાં વીસ વર્ષથી જે અણસમજીતી પ્રજા વચ્ચે છે તે બંધ થશે.

દરેક વર્ષમાં એક વખત હું અવસ્ય હિંદમાં સર્વ જગ્યાએ મુસાફરી કરું છું, તેથી જાતજાતના અનુભવથી બોલું છું કે, સમસ્ત હિંદમાં સને ૧૮૫૮ ના ઢંઢેરાના ઠરાવોને સૌએ કબુલ કર્યા છે. મનુષ્યની મોટી કોલાહલના વખતમાં ધારવા બહાર અને સ્વલક્ષ બહાર ઘણા મહત્વના બીજા પરિણામ આવે છે, અને તે નિયમને અનુસાર અમારા લોકોએ બ્રિટીશ સલતનત, સ્વાભાવિક રીતે અને અર્ધજ્ઞાનથી સ્વીકારી, અને તે પછીથી હવે જણાય છે કે, હિંદની ભાવિ ઉન્નતિ ફક્ત, શહેનશાહના રાજ્ય નીચેજ શક્ય છે. બીજું એ જે, અમારા લોકો મહારાણીના ઢંઢેરામાં શું મતલબ હતી, તે ભુલી નથી ગયા. (તાળીયો) અને અંગ્રેજ પ્રજાએ પણ, તે ઢંઢેરાની અક્ષરસહ મત-

લખ યાદ રાખવી જોઈએ; અને મહારાણી વિક-
 ટોરીયા કે જેઓ જોન આઈટિના કહેવા પ્રમાણે
 ઘણાજ સત્ય વક્તા હતા તેઓએ શા ઉદ્દેશથી
 ઢંઢેરાને બહાર પાડેલ, તે ઉદ્દેશને વળગી રહેવું
 જોઈએ. તમારી પ્રજા, સંપૂર્ણ રીતે, તે ઢંઢેરાના
 અક્ષર, તેમજ મતલબને વળગી રહે તોજ સાફ
 છે. હીંદની લાવિ ઉન્નતિ નીચેની રીતેજ સરસ
 થશે, અને તે એ કે, શહેનશાહ સામ્રાજ્ય અને
 ઇંગ્લંડ પ્રત્યે અમારા લોકો તાબેદાર અને વફા-
 દાર રહે અને તમારા લોકોને પણ લાન (સમજણ)
 હોવી જોઈએ કે, માત્ર સંપત્તીજ તમારા અમારા
 વચ્ચેનો સંબંધ કાયમ થશે. (કડકડાટ તાળીયો.)

